

The Voice of Canadian Slovenians

Glasilo

kanadskih Slovencev

Leto 11 - številka 1 - januar/februar 2007

1997 - 2007

Slovenski kulturni praznik

Malo je držav na svetu, ki so si izbrale dan kulture za državni praznik. Dejstvo, da je slovenska država po osamosvojitvi sprejela obletnico smrti največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna za državni praznik, je dokaz, kako pomembno mesto ima kultura v slovenskem narodnem življenju.

Slovenski literarni geniji so v svojem literarnem prizadevanju Boga iskali in ga ljudem tolmačili kot najvišjo Resnico, Pravico, Ljubezen in Dobroto in na ta način Slovence narodnostno osveščali in kulturno prosvetljevali, obenem pa so bili najbolj učinkoviti kritiki družbe, saj jih ni motivirala pripadnost tej ali oni politični stranki, tej ali oni ideologiji, pač pa prizadevanje za pravične medčloveške odnose, ki so osnova vsake civilizirane družbe. Koeksistenca kulture in vere je potrebna, saj se nenehno kaže, da v vsej človeški zgodovini druga drugo očiščujeta in dopolnjujeta.

Ni zgolj naključje, da je bil blaženi Anton Martin Slomšek tudi pesnik in pisatelj, ki nam je tudi v tujini lahko lep zgled domoljuba, ki si je vse življenje prizadeval za dobrobit slovenskega naroda.

Slovinci v Kanadi smo lahko ponosni, da svoje kulturno izročilo v Kanadi ohranjamo in ga prenašamo na mlajše generacije. Zanimivo je, da je v preteklosti zaradi naše politične nesložnosti najbolj trpela naša kanadska slovenska kultura, danes pa se prav na ta dan srečujemo kot enotna slovenska skupnost. Politične razmere v domovini in tukaj so se spremenile, dejstvo, da se bomo

lahko edino kot enotna slovenska skupnost v Kanadi obdržali, pa ostaja in nas nenehno opominja, da moramo iskati skupno pot, da si moramo prizadevati za skupno delo, da moramo spoštovati drug drugega.

Razveseljivo je opažanje, da se v slovenski kulturni prostor v Kanadi vračajo pripadniki druge generacije kanadskih Slovencev, nekateri, kot dr. Vintar, že kot starčki, ki s svojim delom želijo počastiti spomin na svoje starše in njihove sodobnike, pa potomci politične in ekonomske imigracije in tudi mladi starši druge, tretje generacije, ki v slovenskih vrednotah in narodnih tradicijah odkrivajo novo moč za premagovanje sodobnih problemov.

Kar se je nam, ki smo pred desetimi leti ustanavljali Glasilo kanadskih Slovencev, zdelo kot nemogoča želja, se je postopoma začelo uresničevati in tako je Glasilo postalo osrednja slovenska publikacija v Kanadi, na razpolago vsem, ki želijo pozitivno prispevati k širši slovenski skupnosti. Pomagajte Glasilu s finančno podporo ali z zbiranjem novih naročnikov in na ta način podprite kulturno delovanje kanadskih Slovencev.

Glasilo je publikacija, ki beleži kroniko dejavnosti slovenskih društev, ustanov in posameznikov in jo ohranja za zgodovino v pisni obliki, ki se ne bo izgubila, pač pa bo ohranjena v arhivih pričala o našem prihajanju in bivanju v naši novi domovini ter o našem prizadevanju za ohranjanje slovenske kulture in tradicij.

GLASILO

Osrednja revija za Slovence v Kanadi / Main publication for Slovenians in Canada

IZDAJA - VSKO - Vseslovenski kulturni odbor
PUBLISHED By - VSKO - All Slovenian Cultural Committee

ODGOVORNA UREDNICA / CHIEF EDITOR:
Cvetka Kocjančič
e-mail: CvetkaKocjancic@theslovenian.com

UREDNIKA / EDITOR:
Milena Soršak
e-mail: MilenaSorsak@theslovenian.com

IZVRŠNI UREDNIK / PRODUCTION EDITOR:
Frank Brence
e-mail: FrankBrence@theslovenian.com

ADMINISTRACIJA / ADMINISTRATION:
Sandra Komavli
e-mail: SandraKomavli@theslovenian.com

MARKETING:
Florian Markun
e-mail: FlorianMarkun@theslovenian.com
LEKTOR ZA ANGLEŠČINO / ENGLISH EDITOR:
Richard Vukšinič

DOPISNIKI IN OSTALI SODELAVCI / WRITERS AND
OTHER MEMBERS OF THE PRODUCTION TEAM
Anica Resnik, dr. France Habjan, Silva Plut, dr. Anne Urbančič,
Frank Novak, Martin Polanič, Vladimir Urbanc, Roman Travar,
Miro Koršič, Ciril Soršak, Marjan Kolarič, Milan Vinčec

NASLOV / ADDRESS
GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV:
c/o Frank Brence
94 Glenthorne Drive, Scarborough, ON M1C 3X5
Tel: 416-281-6794, Faks: 416-281-4287

SPLETNA STRAN / WEB PAGE:
www.theslovenian.com

Vsebina

- 2 Slovenski kulturni praznik
- 4 Ob 10. obletnici Glasila
- 7 Prešernov večer v Torontu
- 9 Kardinal dr. Alojzij Ambrožič odšel v zasluženi pokoj
- 11 Slovenija v območju nove denarne valute
- 13 Naše življenje
- 14 Otroški kotiček pri društvu Holiday Gardens
- 16 Obisk svetega Miklavža
- 17 Miklavž v Hamiltonu
- 18 Vztrajnost
- 19 Tečaj slovenskega jezika
A Few Words of Thanks...
- 20 Javni razpis za pomoč pri financiranju programov
Slovenski potni listi
Redne konzularne ure v februarju
- 21 Poročilo Kanadskega slovenskega kongresa
- 22 Krek Slovenian Credit Union - Announcement
- 23 Frank Jeraj - devetdesetletnik
- 24 Valentin Batič C.M. - šestdesetletnik
- 25 Theresa Plut - Soprano
- 26 Koncert Salute to Vienna pod taktirko Janka Kastelica
- 27 Ponatis knjige Od lipe do javorja
- 28 Odlikovanje dr. Petra Klopčiča
- 30 Frank Brence
- 32 O knjigi Slovenia 1945
- 33 Poročilo o knjigi Musolinijeva Italija
- 34 Living With Disability
- 35 Utrinki: V Kanadi so izdali nove učbenike
- 37 What Life Brings You
- 40 Novice

Pust

Datum pustnega torika se spreminja vsako leto in je odvisen od datuma Velike noči. V tem lahko prepoznamo spomin na lunarni koledar naših prednikov. Ob prvi pomladni luni je Velika noč, 40 dni pred njo je pepelnična sreda, dan pred njo pa je pust, ki zimo "spremeni" v zgodnjo pomlad. Veseli pustni obhodi z maskami so zahvala za novo leto, ki prinaša ponovno rast sonca, daljši dan, več svetlobe in toplote.

Ob 10. obletnici Glasila

Cvetka Kocjančič

Slovenci v Kanadi smo se že dolgo zavedali, da nam je redna kulturno-informativna publikacija potrebna, še najbolj pa v času slovenskega osamosvajanja, ko nismo imeli sredstva, da bi rojake informirali o dogajanjih v Sloveniji. Kot sodelavka in pozneje voditeljica Informacijskega centra (ki je deloval v okviru Vseslovenskega kulturnega odbora), sem se sama lotila

izdajanja občasne publikacije, najprej brošure Vojna v Sloveniji, za tem pa še treh številk Kronike. Na žalost ni bilo dovolj finančne podpore, da bi se Kronika razvila v mesečnik ali dvomesečnik. Ko je Jože Slobodnik prevzel predsedniško mesto Vseslovenskega kulturnega odbora, je premostil tudi to oviro s tem, da je obljubil enoletno financiranje, predstavniki Vseslovenskega

odбора, Gospodarske zbornice in Kanadskega slovenskega kongresa pa so odločili, da se bo ta nova publikacija imenovala Glasilo kanadskih Slovencev. Osnovan je bil poseben odbor za izdajanje Glasila (Marija Ahačič-Pollak, dr. France Habjan, dr. Tone Kačinič, Cvetka Kocjančič, Stane Kranjc, Mihael Lužar, Frank Novak, Ivan Plut, Franc Slobodnik, Jože Slobodnik in Lydia Zajc), ki je poskrbel tudi za to, da so pozdravne čestitke ob izidu prve številke poslali med drugimi tedanji ministrski predsednik Kanade Jean Cretien, predsednik Slovenije Milan Kučan ter torontski nadškof – sedanji kardinal Alojzij Ambrožič.

Prva številka je bila oblikovno in vsebinsko bolj skromna, pripravljena v naglici pred Božičem leta 1996. Na

GLASILO
Kanadskih Slovencev
The Voice of Canadian Slovenians

IZDAJA VSESLOVENSKE KULTURNI ODBOR
LETNIK 1 Štev. 1 JANUAR/PROBNIK 1997

IZ VSEBINE:
2-3 Prva in vsrška
4-7 Kanadski Slovenski Kongres
9 Gospodarska Zbornica
10 Youth are invited
11 Slovenci v NATO
URBIL: na seminarju
12 Rezultati volitev
14 Slov. rač. postaja
15 Slovenski oči
16-17 Iščeni nam
18 Pridobite Društvo
19 Sport Olimpijske igre za invalide
20 Za gospodarsko leto

PRIME MINISTRE REPUBLIKE SLOVENIJE
I am delighted to extend warmest greetings to the staff and readers of the Voice of Canadian Slovenians in this inaugural issue of the publication.

POGLAVNO PRAVO PREDSEDNIK REPUBLIKE SLOVENIJE
Dragi naši prijatelji!
V čast izidovskega prvega številke in prvega letnega izdaja prvega slovenskega glasila Slovenci v Kanadi upoštevam nekaj pomembnih besed. Vama svetujem, da ostane odprti svoje glasilo za posredovanje in vzajemno medsebojnemu povezovanju in solidarnosti slovenskega in kanadskega sveta. In Vas je srčno pozdravljam za vsi slovenski pri Veli predstavi pripravila v Kanadi. Želim, da bi Vas vaše glasilo povzročilo, da bi se spoznali in vzajemno povezovali tudi v vsakodnevnem življenju. Vse dobro vam želim, in vam srčno pozdravljam. Milan Kučan

Vesele Božične Praznike
ter srečno, veselo in uspešno
ново leto želimo
vsem Slovincem v
Kanadi, po
svetu in
doma v
Sloveniji.

BESEDA NA POT
Prva številka prvega slovenskega glasila "Glasilo Kanadskih Slovencev" je izšla. Glasilo je namenjeno slovenski skupnosti v Kanadi in Sloveniji. Glasilo bo vsebovalo informacije o slovenski skupnosti v Kanadi in Sloveniji, o slovenski kulturi in zgodovini. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski ekonomski situaciji in o slovenski politični situaciji. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski kulturni situaciji in o slovenski literaturi. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski glasbi in o slovenski umetnosti. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski športni situaciji in o slovenski mladini. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski družini in o slovenski etiki. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski zgodovini in o slovenski tradiciji. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski prihodnosti in o slovenski upravi. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski pravici in o slovenski demokraciji. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski svobodi in o slovenski enakosti. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski miru in o slovenski solidarnosti. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski ljubezni in o slovenski upravi. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski pravici in o slovenski demokraciji. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski svobodi in o slovenski enakosti. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski miru in o slovenski solidarnosti. Glasilo bo tudi vsebovalo informacije o slovenski ljubezni in o slovenski upravi.

naslednjem sestanku je bilo uredništvo zaupano mladi slovenski arhitektki Nives Čorak, ki je Glasilo tudi računalniško oblikovala in pripravila za tisk. Ker ni poznala slovenske skupnosti, sem ji bila tako rekoč desna roka pri zbiranju, pisanju in urejanju člankov.

Druga številka Glasila je že bila profesionalno urejena in pri tiskarju tiskana. Lektoriranje v slovenščini je prevzela Simona Kenk, v angleščini pa Lydia Zajc. Obe sta bili poleg mene, Jožeta in Franca Slobodnika tudi v ožjem uredniškem odboru. Ko je bil za predsednika VSKO izvoljen Ivan Plut, me je on zamenjal v uredniškem odboru, jaz pa sem se posvetila delu, ki ga uredniki sami niso mogli opraviti: pretipkovanja rokopisov, pisanja reportaž o društvenem delu, zbiranju materiala in pisanju zgodb o naših slovenskih izseljencih. V jeseni tega leta se je uredniškemu odboru priključila še dr. Metka Zupančič, Lydia Zajc pa je izstopila.

Nove urednice, ki so bile dobro podkovane v slovenščini, angleščini in slovenski literaturi, so v Glasilu dajale poudarek moderni literaturi. Ker je bilo med mladimi manj navdušenja za prostovoljno delo, je Simona Kenk odstopila. Da bi bolj učinkovito pomagala Nives pri njenem uredniškem delu, sem novembra 1998 ponovno pristopila k uredniškemu odboru. Spominjam se nekega zimskega dne, ko se je Nives pokvaril računalnik in je bilo treba Glasilo pripraviti do

naslednjega dne, ker je imel tiskar čas rezerviran. V velikem snežnem viharju in poledici smo se peljali v Hamilton, k Franciju Slobodniku, ki je bil “rezervni računalniški oblikovalec” in je edini imel računalniški program s slovenskimi črkami, katerega je Nives uporabljala.

Februarja 1999 je uredniški odbor zapustila Metka Zupančič, ki se je preselila v ZDA, in sva z Ivanom Plutom poleg Nives sama ostala v uredniškem odboru. Nives se je pripravljala na stalno selitev v domovino in tako smo se znašli v dilemi, kdo bo naprej urejal Glasilo. Naslednjih šest števil je ob moji pomoči uredil Ivan Dolenc, računalniško pa jih je oblikoval

Franc Slobodnik, ki je poskrbel tudi za tiskanje Glasila. Zaradi nesporazuma pri Glasilu, ki ga je Vseslovenski kulturni odbor enostavno ignoriral, je Ivan Dolenc odstopil. Ker se nisem strinjala z načinom, kako je Vseslovenski odbor ravnal z Ivanom Dolencem, sem tudi sama odstopila, uredništvo pa je prevzela Majda Gunžar. Ko se je po enem letu selila iz Ontaria, je leta 2000 Frank Brence prevzel računalniško postavitev in upravo Glasila, uredništvo pa Leander Škof, ki je to delo opravljal do konca leta 2005. Upanje VSKO, da bo uredništvo Glasila prevzela mlada Slovenka druge generacije z novinarsko izobrazbo, se ni uresničilo. Tako sem se po nekaj letih premora, ki sem jih posvetila predvsem družini, spet lotila publicističnega dela za slovensko skupnost, saj vidim v sedanjem uredniškem odboru veliko možnosti, da bo Glasilo uspešno nadaljevalo svojo informativno in povezovalno vlogo med kanadskim Slovenci. Razveseljivo je dejstvo, da se je za Glasilo že navdušilo nekaj sposobnih pripadnikov druge generacije, ki se zavedajo, da je tudi v dobi interneta tiskana revija sredstvo, ki beleži in ohranja našo zgodovino.

Prav je, da se ob 10. obletnici zahvalimo vsem finančnim podpornikom, še posebej Jožetu Slobodniku, ki je bil od vsega začetka najbolj darežljiv "boter" in še vedno skrbi, da Glasilo ne bi prenehalo izhajati. Zahvala za finančno podporo gre tudi Jožetu Kastelicu ter slovenskim kreditnim zadrugam. Nikakor ne smemo prezreti predsednikov Vseslovenskega kulturnega

odbora – Ivana Pluta, Florijana Markuna in Marjana Kolariča – za njihovo vsestransko prizadevanje pri zagotavljanju finančnih sredstev, pri pridobivanju novih sodelavcev in pri promociji Glasila. Za tehnično izvedbo Glasila imata največ zaslug Franc Slobodnik (v prvih petih letih) in Frank Brence (v drugih petih letih). Med rednimi sodelavci je treba posebej omeniti Mileno Soršak, Anico Resnik in dr. Franka Habjana iz Toronta ter Franka Novaka iz Hamiltona, Vladimira Urbanca iz Montreala in Silvo Plut iz Vancouvra. Tudi skrito delo Tjaše Škof, ki je bila desna roka prejšnjemu uredniku, je bilo zelo pomembno, prav tako delo Julke Brence. Redna sodelavca Anne Urbancic in Richard Vuksinic, ki skrbita za angleški del Glasila, nas navdajata z upanjem, da bo Glasilo tudi na področju medgeneracijske povezave uspešno opravljalo svoje poslanstvo. Pri uredništvu Glasila se zavedamo, da veliko Slovencev druge in tretje generacije ne razume slovensko, zato bomo z veseljem objavili tudi članke v angleščini.

Za deseti rojstni dan Glasilu želimo predvsem to, da bi bil prijazno sprejet v vsakem slovenskem domu v Kanadi. V ta namen bomo letos organizirali pospešeno kampanjo za pridobivanje novih naročnikov. Prosimo vse naročnike in bralce, da nam pri tem našem prizadevanju pomagata, tako da bomo lahko z večjo naklado obdržali ceno in izboljšali kvaliteto tiska in papirja. Podprete nas lahko s pridobivanjem novih naročnikov, s prostovoljnimi prispevki ter z naročili oglasov in čestitk. Naročite ga za svoje sorodnike, prijatelje in znance.

Prešernov večer v Torontu

Slovenci v domovini in po svetu proslavljajo Slovenski kulturni praznik z raznimi proslavami, povezanimi s spominom na največjega slovenskega pesnika, saj so že pred uradno proglasitvijo tega dne za državni praznik Slovenci prirejali razne proslave in z njimi spodbujali kulturno delovanje. Tudi letos so potekale take prireditve. Osrednja proslava je bila v Gallusovi dvorani v Ljubljani, kjer so slovesno podelili Prešernovi nagradi in nagrade Prešernovega sklada. Dobitnika letošnjih Prešernovih nagrad sta bila dramski in gledališki igralec Radko Polič in glasbenik Janez Matičič. Od 43 predlaganih so nagrade Prešernovega sklada prejeli baletni plesalec Anton Bogov, skladateljica Urška Pompe, arhitekta Vesna in Matej Vozlič, pisateljica Suzana Tratnik, intermedijski umetnik Marko Peljhan ter slikar Jože Slak – Djoka.

Prešernov večer v Torontu se ne da primerjati s slovesnostjo v Ljubljani, kot skupnost pa smo se s složnim kulturnim nastopom potrudili, da bi prikazali delček našega kulturnega delovanja. Slovesnost je potekala 9. februarja v slovenski cerkveni dvorani pri Mariji Brezmadežni v Torontu, kjer se navadno vršijo vse večje kulturne prireditve. Pokrovitelj Prešernovega večera je bila Hranilnica in Posojilnica Krek. Posebnost večera je bila tudi razstava umetniških slik Martina Polaniča, ki je predstavljala majhen del bogate zakladnice kanadskega slovenskega likovnega ustvarjanja. Organizacija programa je bila

zaupana Vseslovenskemu kulturnemu odboru, program pa je vodila in umetniško povezovala Marija Ahačič-Pollak, ki sicer živi v Sloveniji, a se še vedno rada vrača v Toronto, še posebej v času pomembnejših kulturnih prireditev.

Program se je pričel s kanadsko in slovensko himno, ki ju je zapela Vokalna skupina Plamen. Predsednik VSKO Marjan Kolarič je v pozdravnem nagovoru predstavil visoke goste in se obenem zahvalil vsem navzočim, da so s tako številčno udeležbo počastili slovenski kulturni praznik. Posebej se je zahvalil vsem, ki so sodelovali pri organizaciji prireditve ter vsem nastopajočim. V imenu Hranilnice in posojilnice Krek je spregovoril Jože Cestnik, ki je povedal, da je mesec februar v slovenski skupnosti posvečen kulturi in vse povabil na slovenski filmski festival, za katerega so bili planirani filmi Srečno Kekec, Vesna in Cvetje v jeseni; prostovoljni prispevki so bili namenjeni Viktorija skladu. Za njim je spregovoril veleposlanik RS g. Tomaž Kunstelj, ki je navzočim izročil pozdrave slovenske vlade, ki želi poživiti kulturno dejavnost med slovenskim življenjem v Kanadi, in poudaril, da so minili časi, ko nam je "viharjih jeznih mrzla domačija" bila mačeha, danes pa se veselimo odnosov brez meja, kjer rojak prost je vsak, ne vrag, le sosed je mejak.

Program se je nadaljeval z nastopom pevk Vokalne skupine Plamen pod vodstvom Marije Ahačič –Pollak. Občinstvo je navdušeno sprejelo njihovo petje, kar je potrdilo burno ploskanje. Občuteno so

zapele Prešernovo Luna sije in tri ljudske: Dekle in roža, Kam pa to pride in Gorenjska dekleta. Pevke so nastopile tudi v drugem delu programa s pesmimi Ne čakaj na maj, Breaking up is hard to do, Slovenija in Domovina, pri kateri je sodelovala vsa dvorana. Domovinska čustva so bila na višku, saj se je prenekatero oko zasolilo ob spominu na domači kraj.

Dr. Tone Kačinič je recitiral Prešernovo pesnitev Slovo od mladosti in ponovno poživil njegovo pesniško veličino. Študentka glasbe Kristina Križan, ki se zadnja leta uveljavlja kot odlična sopranistka, nam je ob spremljavi pianistke Janet Oliver zapela narodno Venite rož'ce moje in Prešernovo Strunam, ki jo je uglasbil Davorin Jenko, ter arijo L'alba separa dalla luce l'omba.

Učenci 10. razreda slovenske šole pri Mariji Brezmadežni so predstavili video o tipičnem sobotnem dopoldnevu po stopnjah. Prvo soočanje s slovensko kulturo, prva srečanja s slovenskimi prijatelji so za mnoge Slovence druge, tretje generacije prav tu, v razredu slovenske šole, kjer jim vzgojitelji postopoma privzgjajajo tudi čut za slovensko narodno pripadnost.

Predno so pevke Plamena zaključile kulturni program, je veleposlanik Republike Slovenije Tomaž Kunstelj podelil priznanja Urada za Slovence po svetu in zamejstvu radiu Glas kanadskih Slovencev in dvomesečniku Glasilo kanadskih Slovencev ter nekaterim zaslužnim posameznikom, ki si na področju javnih medijskih sredstev prizadevajo za povezovanje, informiranje in širjenje kulture med kanadskimi Slovenci. Priznanja so prejeli: Jože Slobodnik, kateremu gre

vsekakor največja zasluga, da je Glasilo pred desetimi leti začelo izhajati in doslej uspelo premagati vse težave, Frank Brence, Nives Čorak, dr. Tone Kačinič, Cvetka Kocjančič, Stane Kranjc, Frank Novak, Ivan Plut, Franc Slobodnik, Leander Škof in Milena Soršak. Seveda je bilo nemogoče nagraditi s priznanjem vse, ki so si prizadevali pri tem kulturnem delu, pomembno pa je, da večje obletnice v kulturnem delovanju kanadskih Slovencev ne gredo mimo matične domovine neopazne in da se slovenska vlada zaveda, da je ogromno prostovoljnega dela, ki ga opravljamo za promocijo in ohranjanje slovenskega kulturnega izročila, sad velike ljubezni do domovine ter do vrednot, ki smo jih skupaj s slovensko kulturo prinesli v Kanado in jih ponosni prenašamo na svoje potomce.

Kardinal dr. Alojzij Ambrožič odšel v zasluženi pokoj

dr. France Habjan

Tretji kardinal na sedežu Sv. Mihaela dr. Alojzij Ambrožič se je 31. januarja dokončno poslovil od svoje “črede”, katero je vodil kot nadškof 16 let. Nasledil ga je nadškof Thomas Collins iz Edmontona, kateremu teološki mentor je bil prav kardinal Alojzij Ambrožič.

Kardinal dr. Alojzij Ambrožič se je rodil 27. januarja 1930 v prekrasnih Polhograjskih Dolomitih v Gaberjah pod Toškim Čelom, v župniji Dobrava. Po končani ljudski šoli je študiral na klasični gimnaziji v Ljubljani in maturiral leta 1948 na begunski gimnaziji v Spittalu na Koroškem. Leta 1948 se je devetčlanska Ambrožičeva družina odselila iz begunskega taborišča v Avstriji v Kanado. Maturant Alojzij se je po prihodu v Toronto takoj vpisal v torontsko bogoslovje Sv. Avgušтина in 4. junija 1955 bral novo mašo v novozgrajeni župnijski cerkvi Marije

Pomagaj. Leta 1957 je odšel na željo kardinala McGuigana na študij v Rim in leta 1960 dosegel licenciat iz svetopisemskih znanosti na Bibličnem Inštitutu v Rimu. Leta 1970 je dosegel doktorat iz teologije na svetovnoznani univerzi v Wurtenburgu v Nemčiji. Ko se je vrnil, je 5 let vodil kot profesor in dekan semenišče Sv. Avgušтина in bil 1976 imenovan za pomožnega škofa, zadolžen za pastoralo v osrednjem delu mesta Toronta in narodne župnije v velikem Torontu. Leta 1986 je postal koadjutor in 17. marca 1990 nadškof. Papež Janez Pavel II ga je 18. januarja 1998 imenoval za kardinala. Torontska nadškofija je danes največja katoliška škofija v Kanadi.

V času, ko je dr. Alojzij Ambrožič prevzel torontsko nadškofijo Sv. Mihaela, se je podoba torontske nadškofije na moč spremenila. Iz nekdanje tradicionalne podobe z irsko tradicijo je katoliška cerkev v Torontu s prihodom novih imigrantov dobila podobo sveta. Leta 1986, ko je dr. Ambrožič nastopil kot škof-koadjutor, je škofija štela 1,1 milijona katoličanov, danes je v torontski nadškofiji 1,6 milijona katoličanov, najrazličnejših ras in narodnosti. Da bi dal trdne temelje integracijskim tokovom, je takoj začel ustanavljati nove župnije, posebno v torontskem predmestju, javne katoliške osnovne in srednje šole. Danes je v samem mestu Torontu 169 katoliških osemletk, 31 katoliških srednjih šol in nekaj privatnih elitnih katoliških šol. Katoliške šole so prav v tem času izredno dinamične

z izjemno resnimi predmetnimi programi, iz katerih je mogoče zaznati namen katoliških šol. Prvenstveni poudarek teh šol je v uvajanju multikulturne mladine k znanosti, disciplini in, kar je tudi poglavitno, h krščanskim vrednotam.

Julija 2002 je bil dr. Ambrožič organizator in predsednik Svetovnega mladinskega dneva, ki bo ostal v zgodovini svetovnega mladinskega gibanja blesteč svetovni katoliški dogodek. To obsežno delo je mogel opraviti le človek z izjemnim intelektom in s popolno predanostjo Cerkvi. Dr. Alojzij Ambrožič je danes vodilna teološka avtoriteta v kanadski Cerkvi. Kljub upokojitvi pa kardinal dr. Ambrožič ostaja delavni član kardinalskega zbora z volilno pravico do svojega 80. leta.

Zgodba kardinala dr. Alojzija Ambrožiča je postala kanadska zgodba.

Navkljub škofovski prezaposlenosti je v prostem času skušal prisluhniti slovenskemu utripu v Kanadi in sploh slovenskemu svetu. Svojo narodno pripadnost je obelodanjal s prižnice, pa tudi v javnih razgovorih. V slovenski skupnosti v Kanadi je še vedno osrednja in nadvse spoštovana osebnost. Zatrdimmo lahko, da je kardinal dr. Ambrožič tesno povezan s slovensko Cerkvijo in njeno škofovsko konferenco. Če le more, se udeleži slovenskih verskih in kulturnih prireditev. Z veseljem prihaja v svojo prvotno župnijo Marije Pomagaj na župnijska praznovanja in srečanja. V avdienco in na prijateljske razgovore z veseljem sprejema

slovenske kolege – teologe, znanstvenike, gospodarstvenike pa tudi slovenske politične osebnosti in kulturne delavce, kadar se mudijo v Torontu.

Leta 1991, v času slovenskega osamosvajanja je naslovil kanadski vladi daljši memorandum in v njem izpostavil skrajno pogledno razloge, zakaj naj Kanada podpre in prizna novo slovensko državo. 15. januarja 1992 se je dr. Ambrožič družno s kanadskimi predstavniki v prepolni župnijski dvorani v New Torontu udeležil slavnostne akademije ob priliki kanadskega priznanja Republike Slovenije in udeležencem naslovil navdušen govor rekoč “...in končno so se stoletne slovenske sanje uresničile...” Poudariti je treba, da je bila Kanada prva izvenevropska država, ki je priznala Slovenijo.

Dr. Alojzij Ambrožič se je zanimal za slovensko zamejstvo, za Koroško in za Slovence v Italiji. Večkrat se je udeležil srečanj slovenskih izobražencev v “Dragi” v Trstu in tudi dvakrat sodeloval z referatoma; leta 1977 je govoril na temo “Luč in senca drugega Vatikanskega koncila”, leta 2003 pa “Cerkev danes”. Bil je odličen predavatelj. Piše tudi slovenska teološka razmišljanja, odmevno je njegovo delo “Oče naš”.

Ko se kardinal nadškof umika v zasluženi pokoj, se mu slovenski rojaki v Kanadi zahvaljujemo za njegovo izjemno naklonjenost in mu želimo obilo dobrega zdravja in zadovoljstva z željo, da bi užival zasluženi pokoj v družbi svojih stanovskih kolegov, predvsem pa v krogu svojih bratov in sestra in njihovih otrok.

Slovenija v območju nove denarne valute

Dr. France Habjan

Slovenija je s 1. januarjem 2007 uvedla v slovenski denarni obtok novo denarno valuto evro in se s tem poslovila od slovenskega tolarja. Z neko lahkoto je Slovenija izredno skrbno pripravljala zahtevni proces uvedbe nove valute. Vsa Evropa je izrekla dobrodošlico in čestitala slovenskemu dosežku za vstop v evroobmočje. Slavje je bilo 15. januarja 2007 v veliki kulturni dvorani Cankarjevega doma z umetniškimi programom na najvišji ravni. Slavja v Cankarjevem domu se je udeležilo 8 predsednikov evropskih vlad, številni zunanji, finančni in gospodarski ministri, predstavniki Evropske komisije (vlade) in preko 300 evropskih časnika. To je bila do sedaj največja svetovna predstavitev slovenske ustvarjalnosti in zmogljivosti. Predsednik Janez Janša je naslednji dan gostil na Bledu predsednike vlad, finančni minister dr. Andrej Bajuk pa finančne ministre ter vodje delegacij na Brdu. Tudi dvostranskih srečanj med visokimi gosti ni manjkalo.

Glavni dejavnik, da je proces uvajanja evrosistema tako dovršeno uspel, pa je nedvomno slovenski tolar. Tolar je po zaslugi očeta slovenskega monetarnega sistema guvernerja dr. Franceta Arharja in guvernerja Mitje Gasparija postal trdna mednarodna valuta. Tolar je postal simbol slovenske državnosti. Tolar ni postal samo sredstvo izmenjave, ustvaril si je trdno kupno moč in hranilno vrednost. Velja pa tudi poudariti, da je bilo slovensko bančništvo že od leta 1889 z ustanovitvijo Mestne hranilnice v

Ljubljani v povezavi z denarnimi zavodi v Trstu in Celovcu na višku.

Slovenija je s 1. januarjem prejela v denarni obtok 1.000 ton kovancev v vrednosti 80 milijonov evrov ter 75 ton bankovcev v

vrednosti 850 milijonov evrov, hkrati pa je vplačala v kapital Evropska centralna banka (ECB) 18.4 milijonov evrov. Euro kovanci so bili skovani na Finskem. Osem slovenskih kovancev v različnih vrednostih so edini od vseh evrokovancev, ki imajo sprednjo in hrbtno stran obogateno z različnimi slovenskimi podobami – simboli. Vredno je zato povedati, da bodo omenjeni kovanci zaradi njihove posebnosti za zbiratelje izredno privlačni. Z uvedbo evra pa so se znašli na smetišču zgodovine slovenski tolarji v vrednosti 800 milijonov evrov.

Do sedaj smo našli samo svetlo stran medalje. Kaj pa druga, senčna stran? Tudi ta ima kaj povedati. Zamenjava valute je za Slovenijo zagotovo važna prelomnica, ki bo zaznamovana v poslovnem kot tudi v vsakdanjem življenju slehernega Slovenca. Z uvedbo evrosistema je Slovenska Centralna Banka – Banka Slovenija postala enakopravna članica ECB in s tem korakom se je Slovenija dejansko odpovedala suverenosti nad slovensko finančno politiko v celoti. Banka Slovenija je izgubila nadzor nad slovenskim denarništvom in s tem tudi kontrolo pri uvajanju svojih gospodarskih sistemov. Banka Slovenija ne bo več tiskala denarja, izgubila bo določanje tečajne in obrestne politike. S temi vzvodi in drugimi ukrepi osrednji denarni zavod vpliva na dnevno gospodarsko dogajanje. Z evrosistemom tega vpliva slovenski osrednji denarni zavod ne bo imel več. Slovenija bo v svojih rokah obdržala le precej omejeno pravico pobiranja davkov, skratka Slovenija bo izgubila pravico do oblikovanja lastnega gospodarskega sistema.

Prve posledice novega denarnega sistema,

kot je bilo pričakovati, bodo podražitve na nekaterih izdelkih in storitvah. To v Sloveniji že občutijo. Dolgoročno pa so odgovorni evropski politični in finančni faktorji opozorili Slovenijo na njeno demografsko podobo, na njeno nizko rodno, že v samem začetku in s tem v zvezi tudi na stopnjujoče staranje prebivalstva. Ali bo mogla Slovenija vzdržati dolgoročno finančno breme, ki bo izhajalo iz vedno večjega številčnega izplačevanja pokojnin in zdravstvenega zavarovanja? Slovenija bo morala spoštovati sprejeto pogodbo (Maastricht), ki določa, da državni proračunski primanjkljaj ne sme presegati 3% Bruto Državnega Produkta (BDP).

Treba pa je tudi omeniti, da 3 ustanovne članice EZ (Anglija, Danska in Švedska) še niso vstopile v evrosistem in verjetno še ne bodo, če sploh bodo kdaj. Evrosistemu se je do sedaj pridružilo 13 držav EZ. Bivši podpredsednik prve slovenske vlade prof. dr. Jože Mencinger je 1. januarja v nekem razgovoru v Ljubljani hudomušno dejal: “Končno, zdaj bomo zopet imeli ‘republiško’ gospodarstvo”.

Slovenska pričakovanja so velika, če se bodo uresničila, pa bo povedal čas. Ko to pišemo, je vrednost enega evra enaka \$1.58 Can. Visoka vrednost evra ni najbolj razveseljiv znak za letošnji evropski turizem.

Naše življenje

Anica Resnik

Na družinski mizi v mojem domu še vedno diši po Božiču... Vrste božičnih voščilnic bližnjih in daljnih sorodnikov in prijateljev brez besede pripovedujejo o tem svetem času pred dva tisoč leti, ko je Bog poslal svojega Sina na svet oznanjat mir in ljubezen vsem ljudem... o zvezdi, ki je pripeljala pastirje k revnemu hlevcu na betlehemske poljanah... o Treh kraljih z Vzhoda, ki so z zvezdo vodnico prišli molit božje Dete in se vrnili nazaj domov oznanjat Odrešenika... V miru Svete noči, ob jaslicah zaslišimo zvonove domačih cerkva čez polja, dolino, po mestih in vaseh naše daljne domovine in blago se nam stori pri srcu...

Čas teče v novo leto preko mile zime v našem kraju skoraj brez snega in trdega mraza. Zamenjali smo koledarje na kuhinjskih stenah in uradnih mizah. Piše se leto 2007... Ob koncu starega leta, 2. decembra je društvo Slovenski dom priredilo družabni večer v dvorani na Manning Ave. Predsednik Oskar Koren se s svojim odborom prizadeva ohranjati domačo družbo starejših in mlajših Slovencev. Na vsakoletnem banketu daje priznanje Slovenski šoli in starostnemu domu Lipa ter zaslužnim študentom z denarno nagrado in še kaj. Letošnjo nagrado je prejela Jeanette Marie ZEMPLJA, ki želi študirati na torontski York University. Za dolgoletno vztrajno delo v društvu sta bili odlikovani gospe Nora Burnett in Mary Sirk. Prijetna glasba Veselih Pomurcev je

dopolnjevala veselo razpoloženje v polni dvorani udeležencev. Mlade pevke skupine Novi rod so dodale svoj glas večeru.

3. decembra je bila Miklavževa nedelja. Tradicionalni obisk dobrega svetnika v naših cerkvah še vedno najde male otroke v pričakovanju angelov in pisanih daril. V nedeljo 10. decembra so članice KŽL pri Mariji Pomagaj pripravile zajtrk in kosilo, prodajo potic in peciva za župljane. Zbrani denar je vedno namenjen za razna dobra dela in domačo župnijo.

Od 14. do 17. decembra smo se pri Mariji Pomagaj z duhovno obnovo pripravili za praznike. Misijonar dr. Ivan Štuhec, ravnatelj Slomškove gimnazije in ustanove v Mariboru, je s svojo modro in razumljivo besedo odkrival pot k pravi življenjski sreči in miru, ki prihaja k nam po čisti ljubezni in Božjemu usmiljenju. Teden pred Božičem pa je dr. Štuhec nadaljeval svoje poslanstvo v župniji Brezmadežne in vodil ljudstvo v lepoto Svete noči.

Božična polnočnica – Pri obeh cerkvah je zgodnja polnočnica prisrčno mladinsko božično praznovanje... Procesija z Marijo in Jožefom, pastirji in angeli in tremi kralji k jaslicam, kamor polože malo Dete... petje in molitev pri sveti maši... S kora done priljubljene pesmi v izvedbi zbora Plamen in vsa cerkev je ovita v čudežno božično luč... preprosto, otroško pobožno in neskončno lepo doživetje vernega srca.

Za slovo od Božiča in razvedrilo so se članice KŽL pri Mariji Pomagaj zbrale 7. januarja po deseti maši v mali dvorani h kosilu in prijateljskemu srečanju s povabljenimi gosti, župnikom Ivanom Plazarjem in p. Jožetom Plevnikom, ki je pomagal župljanom čistiti njihove duhovne hiše za praznike. Ob tej priliki so za Slomškovo ustanovo v Mariboru darovale \$700.00.

V svetlobi božičnih luči, jaslic in okrašenega dreveščka se je poslovilo leto 2006. Prihaja sedmo leto prvega stoletja tretjega tisočletja... Premislimo, zahvalimo se Bogu za življenje, zdravje, mir srca in pravo pamet in prosimo varstva za jutrišnji in vsak naslednji dan... Za Silvestrovo so se spet napolnili družabni prostori, mnogi pa so s prijatelji doma pričakovali Novo leto.

Odpira se predpustna sezona.

13. januarja je v dvorani Brezmadežne društvo Večerni zvon začelo vrsto banketov s Prekmurskimi kolinami. Polna dvorana udeležencev je dobro znamenje, da je slovenska skupnost v Torontu še zdrava in polna življenja.

g. Ivan Plazar, p. Plevnik, gospa Grobin in gospa Muhič

Otroški kotichek pri društvu Holiday Gardens

Janez Smrekar

Društvo Holiday Gardens je 10. decembra 2006 praznovalo Božičnico. Okoli 12 otrok je od 15. oktobra do 3. decembra obiskovalo otroški kotichek. Program je imel tri cilje: da se otroci seznanijo z izrazi za različne živali, da se seznanijo s slovensko folkloro in da pripravijo program za Božičnico.

O živalih smo se učili, ko smo se pripravljali na skupni izlet v živalski vrt (Toronto Zoo), ki je v bližini letovišča Holiday Gardens. Tja smo šli za Halloween vikend. Izlet je bil koristen v smislu skupne družbe in rekreacije. Otroci so se veselili

ob pogledu na razne živali in čeprav se ni slišalo prav veliko slovenskih besed, smo se zavedali, da smo tam kot slovenska skupina.

Živalsko temo smo nadaljevali, ko smo se učili pesmico Moj kuža, ki opisuje, kako se pes obnaša ob svojem gospodarju. Otroci so oponašali, kako da pes tačko, kako z repkom pomiglja, kako opazuje z očmi in kako bi šel v boj. Besedilo te pesmi smo uporabili tudi pri izdelavi mask. Vsak otrok se je lahko naučil po slovensko različne dele obraza: oči, ušesa, usta, itd. Oponašanje psa

v maski smo ob spremljavi pesmi vključili tudi v božični program.

Drugi cilj jesenskega programa je bil nastop mladih plesalcev na jesenskem banketu, ki je bil 7. novembra 2006. Ta nastop nam je dal možnost, da smo otroke seznanili s slovensko narodno nošo. Vsak otrok je imel na sebi vsaj en del narodne noše, nekateri pa so bili oblečeni v cele noše. Na ta način so člani lahko videli, kako so bili njihovi prostovoljni prispevki porabljeni. Otroci so pred večerjo korajžno zaplesali dva plesa, potem pa so v spremstvu staršev odšli v spodnjo dvorano, kjer jih je društvo Holiday Gardens pogostilo z okusno večerjo. Otroci so bili tako vključeni v našo skupnost in so se zavedali, da je bil njihov nastop del naše kulture.

Zaključek jesenskega programa otroškega kotička na Holiday Gardens je bil 10. decembra, ko smo pričakovali sv. Nikolaja. Otroški kotiček se je v pripravi na slovesnost najprej predstavil s točko Moj kuža. Potem so nam otroci predstavili žive jaslice in kot mali igralci uprizorili božično zgodbo. Starši so poskrbeli, da so bili otroci oblečeni v kostume za žive jaslice. Otroci so nato zapeli pesmi Sveta noč in Hvala starši vam za vse. Potem je Miklavž vsakemu otroku izročil darilo.

Starši, stari starši in drugi udeleženci Božičnice ter organizatorji so bili res zadovoljni s programom. Ponosni so bili na otroke, ki so začeli aktivno delovati pri društvu, in na vse, ki jih pri tem spodbujajo.

Veronika Naterar, Lexy Starešinič, Emily Sečnik, Julija Naterar, Monica Naterar in Isabel Naterar

Obisk svetega Miklavža

Roman Travar, C.M.

V nedeljo, 3. decembra 2006 nas je v dvorani župnije Marije Brezmadežne obiskal sveti Miklavž. Kar nekaj nad 150 otrok se ga je razveselilo; med njimi tudi nekateri starejši otroci, mladi in odrasli (seveda, če so bili pridni).

V času, ko smo čakali na prihod svetega moža, sta sedma in šesta stopnja Slovenske šole Brezmadežne s čudodelno svetinjo odigrali del dramske igre za otroke Dobrinček pod vodstvom učiteljice sedme stopnje ge. Marte Jamnik-Sousa ob pomoči učiteljice šeste stopnje ge. Medarde Žetko.

Ostali učenci in učenke Slovenske šole so sodelovali s petjem. Veselo so prepevali kot angeli v nebesih – no, saj tudi so bili oblečeni in naličeni kot angeli, kajti zgodba se odvija delno v nebesih in delno na zemlji. Seveda pa tudi angeli potrebujejo pečovodja in še morda koga, ki jih spremlja, recimo na klavirju, da olepša njihovo petje. To nalogo je opravil g. Milan Vinčec ob pomoči gč. Kristine Križan, ki sta otroke vse od začetka šolskega leta pripravljala in vzpodbujala, da so prisrčno pozdravili našega svetega gosta in mu zapeli v pozdrav. Na klavirju jih je spremljal g. Paul Krevs, ki vedno rad priskoči na pomoč.

Ko se je Dobrinček uspešno vrnil s potovanja po zemlji, je k pridnim otrokom poslal svetega Miklavža, ki je prišel s svojim spremstvom, ne le z angeli, ampak tudi s parkeljni za poredne otroke. Pričakanje otrok v dvorani je bilo na višku in skupaj s starši so se razveselili, ko so ugedali svetega moža in zaslišali zvonjenje spremljevalcev.

To je bil pomemben trenutek, saj je bilo potrebno prisluhniti svetemu Miklavžu, ki nam je prinesel nebeške pozdrave, potem pa pazljivo poslušati, ko je klical posameznike, ki so vsi upali, da so na seznamu dobitnikov in dovolj pridni, da jih parkeljni ne bi odnesli.

Otroci so drug za drugim romali k Miklavžu in v pričakovanju, kaj jim je lepega prinesel, šli korajžno mimo parkeljnov; le nekateri so potrebovali spremstvo staršev, starejših bratcev ali sestic. Zadovoljstvo se je še povečalo ob odpiranju daril in vsi smo odhajali veseli domov, saj smo preživeli lepo decembersko popoldne v družbi našega vsakoletnega svetega gosta.

Po odhodu svetega Miklavža so nastopajoči, vseh je bilo okrog 75, prejeli zaslužen malico: kos ali dva okusne pizze in osvežilno pijačo.

Lepega popoldneva pa ne bi bilo brez truda vseh, še zlasti tistih, ki sem jih omenil zgoraj, in tistih, ki so delali v zakulisju, pomagali pripraviti in lepo okrasiti dvorano ali obleči in naličiti nastopajoče. Vsem hvala in nasvidenje ob prihodnjem srečanju s svetim Miklavžem.

Pregovora

“Dar ne sestoji iz tega, kar je bilo storjeno ali podarjeno, marveč iz namena storilca ali darovalca.” Seneka

*“Če bi sleherni človek ljubil vse ljudi, bi vsak posameznik imel svet.”
Friedrich G. Schiller*

Miklavž v Hamiltonu

Frank Novak

Prihod Miklavža in njegovo poslanstvo dobrote vsako leto v decembru znova razveseli mladež. V župniji Sv. Gregorija Velikega je tradicija miklavževanja dolga že skoraj petdeset let. Miklavževa nedelja je poseben družinski praznik, ko mlade družine skupaj s starimi starši napolnijo dvorano do zadnjega kotička. Razigrani otroci nestrpnost čakajo zaključka kosila, ko se na odru prikaže znani skrivnostni lik – Miklavž s svojim spremstvom angelčkov.

Nosilec te vsakoletne prireditve je župnijsko kulturno društvo in slovenska šola. Letos so učenci slovenske šole v vlogi angelčkov v kratkem uvodnem programu zapeli in zaplesali pesmi iz znane operete "Miklavž prihaja". To pot so na odru z verigami zarožljali tudi trije parkeljni, a se je strah malčkov polegel, ko so se parkeljni urno umaknili v ozadje. Svečan prihod Miklavža so s svojim petjem pospremili angelci in s seboj na oder prinesli Miklavževa darila.

Po kratkem nagovoru je Miklavž otroke povabil na bližnje srečanje z njim, da bi jim izročil darila. Osebno srečanje otroka z Miklavžem

je verjetno dogodek, ki mu za vedno ostane v spominu. To je potrdila 40-letna mamica, ki se še dobro spominja svojega prvega srečanja z Miklavžem in želi, da sedaj njeni otroci v polni meri uživajo tovrstni dogodek. Tudi za stare starše je to vesel dogodek, saj so bili oni tisti, ki so daleč od domovine Slovenije ohranili in utrdili to lepo družinsko navado.

Letos je bil obisk še posebno velik, čeprav se zdi, da se znižuje število mladih slovenskih družin. Veliko truda je vložena, da se takšna tradicija nadaljuje na tej ravni. Kulturno društvo in slovenska šola si lahko štejeta v veliko zadoščenje, da njihov Miklavž vsako leto ustvari pristrčno družinsko srečanje vseh generacij slovenske župnije Sv. Gregorija Velikega v Hamiltonu.

Otroci slovenske šole v Hamiltonu, g. Gačnik, Alexandra Ferletič, Darinka Ferletič in sv. Miklavž (F. Novak) Darlene Kobe in Viktorija Andolšek

Vztrajnost

Marija Por

Vztrajnost je ime skupine slovenskih vdov, ki smo se povezale, ker smo doživele enako preizkušnjo v svojem življenju: izgubo soproga, očeta svojih otrok, prijatelja, spremljevalca na skupni življenjski poti.

Ko se posušijo solze, ko je pozabljena obljuba za pomoč v potrebi, ko se za druge nadaljuje življenje po več ali manj normalni poti, z nami ostaneta žalost in osamljenost, ki praznino še bolj povečata. Nastala rana je boleča in jo je treba zdraviti vsak dan, a zdravi se počasi. Treba se je spoprijemati z vsakdanjimi skrbmi, a ne več v dvoje, še huje je, če je treba skrbeti za nedorasle otroke. A le z vztrajnostjo in pogumom moremo premagovati nastalo vrzel, ki nam je naložila dvojno težo.

Cveta Arhar

Duša in srce skupine je gospa Cveta Arhar. Po dolgem in globokem žalovanju je začutila potrebo po prijateljski povezavi in razumevanju onih, ki so doživele podobno usodo. Tako je pred 16. leti začela z organiziranim druženjem slovenskih vdov, ki so si nadele ime Vztrajnost. Danes je v organizacijo vključenih preko 270 žena. Gospe Cveti se imamo zahvaliti za vse prijetne urice, ki jih preživimo skupaj. Srečujemo se mesečno v domu Lipa ob čaju in ob drugih aktivnostih. Vsako srečanje začnemo v kapeli z molitvijo

za naše rajne in za moč vztrajanja. V poletnih mesecih ta snidenja nadomestimo s pikniki, romanji, izleti ali obiski gledališč. Gospa Cveta je doslej organizirala več daljših izletov z avtobusi. Če ostane kaj nezasedenih mest, povabimo tudi druge rojake, da se nam pridružijo. Ta potovanja so tako prijetna za vse. Ker vsa leta pripravlja te izlete ista potovalna agencija in pozna naše želje, nam vedno pripravi še kaj nepričakovanega in zanimivega. Tako imamo tudi vdove možnost, da si privoščimo kaj, kar bi nam sicer bilo nedosegljivo.

Prisrčno se zahvaljujemo gospe Cveti Arhar, ki se nesebično trudi za dobrobit vdov, in želimo, da bi tako še dolgo ostalo.

...Rad bi prodal svojo
NEPREMIČNINO V

SLOVENIJI, ampak kako?

Mi vam bomo pomagali, da prodate
svojo nepremičnino

- Zemlja-parcela, hiša, stanovanje
  - Apartma, kmetija, počitniška hiša
- Pokličite nas, pošljite fax ali e-mail!

Imamo družinsko tradicijo

PALAČA

NEPREMIČNINE d.o.o.

Ul. 6. Junija 12A

SI-1295 Ivančna Gorica

GSM: 00 386 41 56 00 68

Tel: 00 386 1 78 78 040

fax: 00 386 1 78 78 348

e-mail: palaca@siol.net

Tečaj slovenskega jezika

Martin Polanič

V soboto, 13. januarja letos so v društvu Sava v Kitchenerju pričeli s poukom slovenskega jezika. Kljub številnim dejavnostim in prireditvam, za katere porabijo dosti časa in prostovoljnega dela, najdejo še čas tudi za tiste, predvsem za mlade, ki bi se radi naučili slovenščine ali dopolnili svoje znanje.

V ta namen prihaja ob sobotah učiteljica gospa Tjaša Škof iz Toronta. Pouk traja od desete zjutraj pa do ene ure popoldan.

Za sedaj imajo 16 udeležencev, katerih starost je med šestim in šestdesetim letom, pri tem pa upajo, da bo dovolj, mogoče tudi več učencev v bodoče, da bi tako v septembru lahko nadaljevali z delom.

Ker so se za ta hvale vreden korak odločili šele po Novem letu, izven šolske sezone, se je pokazala majhna težava v nabavi učnega materiala. Gospa Kristina Balkovec je povedala, da je v času obiska v domovini decembra lani sicer poskušala najti primerno gradivo, vendar brez večjega uspeha. Za sedaj si pomagajo s kopijami, ki jih razmnožuje gospa Kristina.

Stroške poleg prispevkov udeležencev krije društvo z zavestjo, da s tem utrjuje povezavo med člani in obenem poskuša vzbuditi v mladih že prirojeno jim zavest, da je materni jezik zaklad, vreden skrbne in trajne nege.

A Few Words Of Thanks...

Ed Žagar

I would like to express my sincere gratitude to the various organizations and individuals who helped to initiate the painstaking process of raising a large sum of money so that a vehicle conversion could be possible to accommodate my daughter, Sarah Žagar.

After fruitless attempts and frustrating correspondence with some of the larger charitable organizations, which provide financial assistance to families who require vehicle modification, it became quite apparent that monetary support would be difficult. It was at this point in time that Milena Soršak thought that a community-based fundraiser would be the only solution. Representing the Victoria Foundation, Milena Soršak, together with the Belokranjski Club, undertook the daunting task of raising almost

\$20,000 so that a vehicle conversion could be possible.

Today, about a year after the vehicle was purchased, the conversion is thankfully complete. The rear-entry conversion allows us to push Sarah's wheelchair up the ramp and into the van without having to lift her. As time goes on, Sarah will only be more difficult to lift so this conversion has come at the most opportune time.

I would like to personally thank Milena Soršak for her contributions of time and relentless efforts in making this vehicle modification a reality. I would also like to thank Janko Bubaš and the Belokranjski Club, the organizing committee of the first annual Talent Show, as well as the many countless individuals who provided financial support to make the fundraiser a success!!

Javni razpis za pomoč pri financiranju programov

Urad vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu je pred nedavnim izdal javni razpis za finančno podporo Slovincem po svetu v letu 2007, katerega cilj je spodbujanje dejavnosti, ki med slovenskimi rojaki, ki živijo v tujini, omogočajo utrjevanje in ohranjanje narodne, jezikovne ter kulturne identitete, medizseljensko povezovanje, ohranjanje vezi z Republiko Slovenijo ter vzdrževanje struktur in dejavnosti Slovencev v izseljenstvu. Na razpis se lahko prijavijo organizacije ali posamezniki.

Dokumentacija javnega razpisa (obrazec za pripravo vloge, pogoji in merila za dodeljevanje sredstev ter vzorec pogodbe) je na razpolago na spletni strani Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu:

<http://www.uszs.gov.si/> pod rubriko Javne objave.

Slovenski potni listi

Republika Slovenija je 28. avgusta 2006 začela izdajati nove biometrične potne liste z vgrajenim čipom in napisom Evropska unija, Republik Slovenija. Stari potni listi (ne modri, samo rdeči slovenski) so veljavni do njihovega izteka, kar je največ do 26.08.2016. Ker so veljavni tudi za vstop v ZDA vse do izteka veljavnosti, ni potrebno zamenjavati za nove. Edino če nekemu velja samo še kratek čas (manj kot nekaj mesecev) pa se boji, da bo težko predal vlogo ob mojem naslednjem prihodu, bom vlogo sprejel skupaj s starim potnim listom (stari potni

list se vedno pošilja skupaj z vlogo v MZZ). Le kdor nima potnega lista, mora dokazati državljanstvo s potrdilom o državljanstvu ali izpiskom iz rojstne matične knjige. Nov potni list stane 120 CAD z veljavnostjo 10 let. Veliko ljudi nima prijavljenih porok in novih naslovov, kar je lahko razlog za zavrnitev izdaje (dokler se stanje ne uredi). Če bi želeli prijaviti poroko, bi morali poslati izpisek iz poročne matične knjige in prevod v slovenski jezik.

Redne konzularne ure v februarju:

vsak delovni dan od 9.00 do 15.00 ure v Veleposlaništvu RS, Ottawa, 150 Metcalfe St., Suite 2101, (po potrebi tudi izven delovnih ur za stranke);

v sredo, 07.02.2007 od 13.00 do 17.00 ure v Generalnem konzulatu RS v Torontu (747 Brown's Line, Etobicoke);

v soboto, 17.02.2007 od 12.00 do 15.00 ure v Montrealu, 3470 Blvd St. Joseph E (cerkev Sv. Vladimirja);

v sredo, 21.02.2007 od 13.00 do 17.00 ure v Generalnem konzulatu RS v Torontu (747 Brown's Line, Etobicoke);

v četrtek, 22.02.2007 od 09.00 do 12.00 ure v Vili Slovenija, Hamilton (125 Centennial Pkwy North).

Vancouver bo obiskal veleposlanik v drugi polovici marca, konzul pa konec aprila.

Poročilo Kanadskega slovenskega kongresa

Dr. France Habjan

Kanadski slovenski kongres sporoča, da bo v soboto 10. marca ob 4. popoldne redni občni zbor, ki bo združen z veliko kulturno prireditvijo v prostorih župnije Brezmadežne v New Torontu. Na kulturni prireditvi bo slavnostni govornik škof iz Murske Sobote dr. Marjan Turnšek, ki bo govoril na temo: “Nova škofija v Murski Soboti in njena verska, narodna in kulturna pomembnost za Slovensko Krajino”.

Glasbeno bo obogatila program sopranistka Teresa Plut, članica Dusseldorfske Opere, ki bo pela slovenske samospeve in glasbena dela iz svetovne glasbene zakladnice.

Obisk novoustoličenega škofa dr. Marjana Turnška bo gotovo imel še posebej velik pomen za prekmurske rojake v Torontu, Hamiltonu in Montrealu.

Na redni seji 10. januarja je odbor KSK razpravljal v prvem delu seje o sledečih tekočih projektih: o projektu Slovenska navzočnost v Kanadi, o Mladinskem skladu in o ponatisu knjige Od lipe do javorja. Omenjeni projekti bodo predmet razpravljanja na občnem zboru. V drugi del seje pa je odbor v zelo zagretem razgovoru razpravljal o odnosih med obstoječimi organizacijami v Kanadi. Na podlagi teh razgovorov je potem organizacijski pododbor pripravil 13. januarja

osnutek predloga, ki bo predmet nadaljnjih razgovorov z organizacijami.

Od Svetovnega slovenskega kongresa smo prejeli sporočilo, da bo na univerzi v Mariboru prihodnje leto ustanovljena nova fakulteta za arhitekturo. Tukaj ima kar precej zaslug SSK, ki je že dvakrat organiziral konferenco slovenskih arhitektov in gradbenikov. Lansko leto 19. in 20. oktobra so na konferenci v Mariboru večji del časa posvetili razpravi o novi fakulteti. Tako bo imela nova fakulteta številne strokovne sodelavce iz sveta in zamejstva.

Slovenska navzočnost v Kanadi

F. Rihar

Kanadski slovenski kongres (KSK) se je odločil, da zbere material za knjigo z naslovom “Slovenska navzočnost v Kanadi”. Projekt je ena od nalog, ki je okvirno nakazana v Ustavi KSK, ki je bila uradno sprejeta in priznana od kanadskih oblasti leta 1990.

Cilj našega projekta je, da zberemo po celi Kanadi seznam oseb, ki so slovenskega rodu (vsaj po enem staršu ali starem staršu) in so na kakršenkoli način prispevali ali še prispevajo h kanadskemu slovenskemu občestvu ali h kanadski družbi na splošno. Zbrani podatki oseb, vključno umrlih, bodo urejeni in izdani v knjižni obliki.

Načrt predvideva tudi, da bi že objavljene podatke periodično (enkrat v desetletju) izpopolnili ali dopolnili z novimi podatki, ki iz kakršnegakoli razloga niso bili objavljeni v prejšnjih izdajah.

Za uspešno izpeljavo zastavljenega projekta rabimo podporo vseh kanadskih Slovencev. V ta namen smo pripravili vprašalnik in ga razposlali društvom po Kanadi z željo, da ga čimveč naših ljudi izpolni in vrne na naš naslov: Kanadski slovenski kongres, 770 Brown's Line, Toronto, ON, M8W 3W2, (Slovenska navzočnost v Kanadi).

Vse, ki ste prejeli vprašalnik, prosimo, da ga kopirate in razdelite še drugim (sorodnikom, prijateljem in znancem),

in nam tako pomagajte znižati stroške tega obširnega projekta in doseči čim več Slovencev. Namen knjige je ohraniti spomin na navzočnost Slovencev v Kanadi in s tem spodbujati in ohranjati slovensko narodno zavest.

Predvidevamo, da bo knjiga izšla čez eno leto. Zahvaljujemo se vam za vaše zanimanje in sodelovanje pri projektu.

Glede vprašanj o projektu se obrnite na sledeče člane KSK:

dr. F. Habjan, tel. 416-485-4023, dr. J. Vintar, tel. 905-274-8448, email : john@vintar.ca, J. Ponikvar, tel. 905-333-5813, email: jponikvar@cogeco.ca, F. Rihar, tel. 905-544-1471, email: frihar@cogeco.ca

Bernadette Muc

K r e k Slovenian Credit Union is pleased to announce the appointment of Bernadette Muc to the position of Manager of Lending Operations. Mrs. Muc's job function will be to manage, direct, and supervise the lending

function.

This appointment is recognition of her contribution over the six years as a Loans Officer and a reflection of her efforts of continuing education in the lending area.

Announcement

Mrs. Muc has over 30 years of experience in lending, accounting/finance and office administration. Prior to joining Krek Slovenian Credit Union, she held positions with Inglis Limited in the finance and treasury department which included credit and credit collections. She is a 4th Level CGA and has completed all the required lending courses through the Professional Credit Granting School at Wilfred Laurier University in Waterloo.

Krek Slovenian Credit Union is a member-owned financial institution serving the Slovenian Community in the greater Toronto area since 1953. As a financial service institution, it offers a full range of banking products and services. In 2006, it approved over \$19 million in loans to bring its loan portfolio to \$42.9 million.

Frank Jeraj – devetdesetletnik

Frank Novak

Frank Jeraj je oče petih otrok. Ti so mu zadnjo nedeljo v novembru v župnijski dvorani Sv. Gregorija Velikega v Hamiltonu ob njegovem visokem jubileju priredili srečanje s sorodniki, prijatelji in znanci. Prišli so od blizu in daleč z dobrimi željami, da mu stisnejo roko in obudijo spomine na njegovo preživeto življenjsko pot. Ta ni bila lahka, bila pa je polna bogatih življenjskih izkušenj, ki so krojile njegovo prizadevanje za družinsko srečo in za dolgoletno delovanje v slovenski skupnosti v Hamiltonu. Na platnu

leta učitelj folklorne plesne skupine Soča. Prek vseh teh dejavnosti si je pridobil obilo hvaležnih prijateljev iz različnih generacij.

Župnijsko kulturno društvo je Franku Jeraju v zahvalo za njegovo dolgoletno delovanje izvedlo kratek kulturni program s pesmijo in plesom. Ko so mu predali spominsko plaketo, je Frank pogumno stopil na oder, se zahvalil navzočim za vso pozornost, na koncu pa svojim dragim sorodnikom in prijateljem dodal še nekaj napotkov za dolgo življenje.

Frank Jeraj z družino

so se vrstile fotografije iz njegovih mladih let pred vojno, iz let po njej v Avstriji in končno iz let v Kanadi. V mladosti se je izučil za čevljarja, pozneje pa je bil tudi telovadec, učitelj telovadbe in slovenščine ter dolga

Franku je Bog naklonil trdno zdravje in kleno držo. Samostojno živi v hiši, ki sta si jo s pokojno ženo Milko pred petdesetimi leti zgradila v Burlingtonu. Še vedno vsako jutro telovadi, hodi na sprehode in rad bere. Poleti pa je predan svojemu vrtičku in rožam. Ob nedeljah prihaja k maši v slovensko župnijo Sv. Gregorija

Velikega, kjer se z veseljem srečuje s prijatelji in znanci. Devetdesetletni Frank Jeraj ima še eno skrito željo, in sicer, da bi letos zopet obiskal svojo domovino Slovenijo in svoj rojstni kraj Vodice nad Ljubljano.

Valentin Batič C.M. – šestdesetletnik

Milena Soršak

V ponedeljek, 29. januarja je bil za slovensko župnijsko skupnost pri Brezmadežni na Brown's Line poseben dan. Pod okriljem ženske lige so župljani pripravili svojemu župniku g. Valentinu Batiču prijetno presenečenje za njegov 60. rojstni dan, ki ga je praznoval 26. januarja. Slavje se je začelo v cerkvi. Pred oltarjem je stal lep aranžma 60-ih rdečih nageljnov. Ljudje so prihajali kot za velike praznike. Slavje so povečala tudi dekleta v narodnih nošah. Z vstopno pesmijo Pozdravljena Mati, zemlje Gospa... je združeni zbor obeh slovenskih župnij pričel mašno bogoslužje. G. Batič je v sprevedu pristopil k oltarju, očitno vesel in zadovoljen, saj je vsem v uvodnih besedah odpustil "delo za njegovim hrbtom". Za konec sv. maše je s kora mogočno zadonela pesem Marija, skoz' življenje voditi srečno znaš..., ki se je s sodelovanjem prav vseh prisotnih sprevergla v slavospev zahvale in prošnje.

Valentin Batič C.M. in Darko Medved

V dvorani je sledilo prijateljsko srečanje, ki ga je pričel g. Zrnc z diapozitivi o nastanku in življenju župnije od vsega začetka. Občinstvo se je večkrat nasmejalo duhovitim pripombam, ki jih zna na svojski način povedati le on. Predsednica ženske lige ga. Marija Šteblaj se mu je zahvalila in mu obenem v imenu vseh čestitala za njegov 86. rojstni dan, ki ga je praznoval 27. januarja. Za njo je spregovoril g. Darko Medved, ki je v imenu župljanov čestital g. Batiču za njegovo okroglo obletnico in obenem nanizal nekaj skupnih točk, saj sta si veliko več kot znanca že preko 40 let. Izročil mu je skupni dar župljanov in 6-listno voščilnico z neštetiimi podpisi in dobrimi željami. Na takih slovesnostih ne manjka talentirane župljanke Nade Čemas. V svojem nagovoru se je najprej spomnila gg. Travarja, Križmana in Zrneca, ki so praznovali rojstne dneve v januarju, potem pa še g. Batiča, kateremu je podarila okvirjeno idrijsko čipko, ki jo je sama sklekljala. G. Tine Batič se je vsem iskreno zahvalil za čestitke in prisotnost ter obenem vse povabil k osebnemu sodelovanju v prid župnije. Seveda, praznovanje ne bi bilo popolno brez torte in pesmi Kol'kor kapljic, tol'ko let. Skrbne članice ženske lige so vse navzoče postregle s kavo ali vinskim čajem, s sladkimi dobrotami, za katere so v obilju poskrbele pridne gospodinje, pa so si posamezniki postregli po želji.

Tako množična udeležba je dokaz hvaležnosti in spoštovanja do g. Batiča in odprtosti za sodelovanje. Potrudimo se, da bomo v svoji župniji našli zatočišče, kjer se bomo radi zadrževali.

Theresa Plut – Soprano

Theresa Plut

Born to Slovenian parents in Vancouver, Canada, lyric coloratura soprano, Theresa Plut, began piano lessons at age 4, going on to earn countless

awards and prizes in local competitions and festivals as a young pianist. She sang with the Vancouver Bach Choirs for 10 years, during which she developed a passion for singing, before travelling to Montréal to begin her vocal studies at McGill University.

Among some of the numerous ensembles Theresa has performed with as a soloist are the Vancouver Symphony Orchestra, the Opernorchester Stuttgart, the Kammerorchester Luzern, the Württembergische Philharmonie Reutlingen and the Bach Collegium Zürich. She is a prize-winner of various vocal competitions and scholarships (International Opera Competition “Ondina Otta” Slovenia, International Belcanto Competition in Zürich, Migros Stipend Competition, Friedl-Wald Stiftung, Operela Sklad Ljubljana). In addition, she has made numerous recordings

for the Swiss Radio DRS2 and other independent CD recordings.

Theresa is an experienced interpreter of sacred music; she has performed Brahms’ Requiem, Honegger’s *Le Roi David*, Mozart’s *Krönungsmesse* and *C-moll Messe* as well as numerous Bach and Händel Cantatas and Oratorios. She has toured France, England, Switzerland and Israel, where she sang under conductors David Zinman (USA), Frieder Bernius (D) and Timothy Brown (GB) and has been invited to perform solo recitals at *Liederabende* in Germany, Austria, Switzerland, Romania and Slovenia. In 2004 she sang the title role in Donizetti’s *Betly* with the Opernorchester Stuttgart as well as Mahler’s 4th Symphony with the Slovenska filharmonija under conductor George Pehlivanian.

Theresa’s opera repertoire includes the roles of Musetta (*La Bohème*), Sophie (*Der Rosenkavalier*) and Olympia (*Hoffmann’s Erzählungen*). As of 2005, Theresa is a member of the Ensemble of the Deutsche Oper am Rhein in Düsseldorf, Germany, where she has collaborated with conductors John Fiore and Alexander Joel, among others, and where she gave her debut as Queen of the Night (*Die Zauberflöte*). She has since performed the roles of Casilda (*The Gondoliers*), Serpette (*La*

finta giardiniera), Rosina (Il barbiere di Siviglia), Blondchen (Die Entführung aus dem Serail), Gretel (Hänsel and Gretel), Walter (La Wally) and Oscar (Un ballo in maschera).

Theresa holds a degree in Piano Performance from the Royal Conservatory of Toronto, a Bachelors Degree in Piano and Vocal Pedagogy and a Masters Degree

in Vocal Performance from the Hochschule für Musik und Theater Zürich. In 2003 she completed the Operndiplom with world-renowned mezzo Julia Hamari at the Hochschule für Musik und Darstellende Kunst Stuttgart.

Theresa Plut will be performing in Toronto at the concert of KSK on March 10, 2007

Koncert Salute to Vienna pod taktirko Janka Kastelica

Vladimir Urbanc

Janko Kastelic

Koncerti Salute to Vienna, ki sta jih pred desetimi leti začela Attila in Marion Glatz, dobivajo vse večjo razsežnost v Severni Ameriki, kjer so postali že prava tradicija novoletnih koncertov klasične glasbe. Vrhunski domači ali gostujoči dirigenti, baletni plesalci in operni pevci navadno nastopajo ob spremljavi lokalnega simfoničnega orkestra. Letošnji novoletni koncert Salute to Vienna se je vršil v triintridesetih mestih ZDA in Kanade. Kanadski Slovenci smo še posebej ponosni, da je na koncertu v

Kitchenerju, Ontario, dirigiral naš rojak Janko Kastelic.

Janko Kastelic se je rodil v Ljubljani in se je kot otrok s starši preselil v Kanado. Glasbo je začel študirati že v Torontu, študij klavirja in orgel pa je nadaljeval na Univerzi zahodnega Ontaria (University of Western Ontario) v Londonu, kjer je z odliko diplomiral. Potem se je preselil v Ljubljano, kjer je nekaj časa deloval kot pomožni dirigent ljubljanskega opernega orkestra in se obenem še naprej glasbeno izpopolnjeval. Leta 2002 je postal pomožni dirigent Dunajske državne opere (Vienna State Opera), leta 2005 pa dirigent TU orkestra na Dunaju.

Ljubitelje likovne umetnosti obveščamo, da smo iz New Yorka dobili sporočilo, da bo v tamkajšnji Agora Gallery od 20. februarja do 13. marca 2007 razstavljala priznana likovna umetnica Špela Cvetko iz Slovenije. Naslov razstave je Abstract Perspectives.

Ponatis knjige Od lipe do javorja

Frank Rihar

Kanadski slovenski kongres (KSK) obvešča vse slovenske rojake in potomce slovenskih rojakov v Kanadi, da je izšla druga izdaja knjige *Od lipe do javorja* (From Lipa to Maple) avtorja dr. Johna Vintarja. Knjiga je, podobno kot prvotna izdaja, napisana v slovenskem in angleškem jeziku. Knjigo lahko dobite po ceni \$20.00 v slovenskih kreditnih ustanovah v Torontu in v Hamiltonu ter pri predstavnikih KSK.

Naj omenimo, da je bila ocena prve izdaje knjige v Kanadi in v Sloveniji zelo laskava in pozitivna. Naj citiramo le nekaj ocen:

“Zahvaljujem se pisatelju, založniku, sodelavcem in vsem, ki so pomagali pri ustvarjanju tega dragocenega spomenika kanadskim Slovincem.”

Dalton McGuinty, ministrski predsednik ontarijske vlade

“Sporočilo v knjigi *Od lipe do javorja* je eno od redkih ali pa morda enkratno v slovenski izseljenski literaturi.”

Dr. Janez Drnovšek, predsednik Republike Slovenije

“Pred leti je pisatelj Alojz Rebula vzkliknil, ko sem mu opisoval razne emigrantske usode: ‘Koliko romanov’. Ko prebiram povzetke življenj, ki mi jih nudi dr. Vintar, si mislim isto.”

Alozij Ambrožič, torontski nadškof

“Pred seboj imam čudovito knjigo *Od lipe do javorja* o izseljevanju Slovencev v Kanado med obema vojnoma.”

Prof. dr. Boštjan Žekš, predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti

Kot smo že poročali, smo pri KSK zaslužek od prve knjige namenili za Mladinski fond, iz katerega lahko kanadska slovenska mladina črpa denarno podporo za svoje delo na področju slovenskega kulturnega izročila v Kanadi.

Več informacij o delovanju fonda lahko dobite v naših publikacijah ali pa se obrnite na predstavnike KSK.

Predstavniki: dr. France Habjan, tel. 416-485-4023, dr. John Vintar, tel. 905-274-8448, Jerry Ponikvar, tel. 905-333-5813, Frank Rihar, tel. 905-544-1471.

Odlikovanje dr. Petra Klopčiča

Jože Škulj

dr. Peter Klopčič

Predsednik Republike Slovenije je odlikoval dr. Petra Klopčiča, aktivnega člana slovenske skupnosti v Torontu, s Častnim znakom svobode Republike Slovenije.

Odlikovanje mu je 8. decembra 2006 na konzulatu v Torontu ob navzočnosti častnega konzula g. Slobodnika, predstavnikov slovenskih organizacij v Kanadi ter prijateljev dr. Klopčiča izročil slovenski veleposlanik v Kanadi inž. Tomaž Kunstelj. Veleposlanik je poudaril, da je odlikovanje dr. Klopčiča priznanje za njegove zasluge v dobrobit slovenske skupnosti v Kanadi ter za njegov prispevek pri osamosvojitvi in mednarodnem priznanju Republike Slovenije.

Dr. Peter Klopčič je nadaljeval delo dr. Miha Kreka, ki je leta 1945 postal član Unije Evropskih krščanskih demokratov (UEKD) in ostal član vse do svoje smrti. Dr. Krek se je ves ta čas udeleževal sestankov te unije in jo informiral o položaju Slovenije v komunistični Jugoslaviji. Po njegovi smrti je zastopstvo prevzel dr. Puš in nato dr. Peter Klopčič, ki je nadaljeval poslanstvo dr. Kreka, se udeleževal konferenc, predstavljal slovenske interese in držal članstvo v uniji do leta 1990. Leta 1990, na sestanku SLS, so

članstvo v UEKD izročili Lojzetu Peterletu. Članstvo v UEKD je veliko pripomoglo, da je Peterle, kot voditelj slovenske vlade, dosegel mednarodno priznanje Slovenije, ker so bili takrat Krščanski demokrati na vladi v večini zahodnoevropskih držav.

Malo ljudi je imelo tako pestro življenje kot Peter. V zgodnji mladosti mu je umrla mama, kot gimnazijca pa ga je doletela druga svetovna vojna. Leta 1943 so ga prijeli Italijani in ga skupaj z drugimi ljubljanskimi gimnazijci hoteli z vlakom poslati v Italijo. Vlak so pri Verdu prestregli partizani in Peter se je tako znašel praznih rok med partizani in kmalu potem tudi v Kočevskem Rogu kot mlad borec proti okupatorju. Tudi pičle hrane, ki so jo neredno dobivali, ni mogel dobiti, dokler ni ukradel nekemu psu njegovo posodico za hrano. To posodico je lepo umil in potem je jedel iz nje, dokler ni zapustil partizanov, ko je uvidel, da se njegovi krščanski življenjski nazori preveč razlikujejo od komunizma. Med drugo svetovno vojno in italijansko okupacijo je prestal največjo italijansko ofenzivo v Kočevskem Rogu, kjer je skupina več kot desetih fantov imela samo tri puške za obrambo. Leta 1945 je zapustil rodno domovino kot tisoči drugi Slovenci. Sledila je prisilna vrnitev iz Koroške in rešitev lastnega življenja s pobegom iz transporta smrti, nato skrivanje in potem pot čez mejo v Italijo.

Peter je poznal realnost življenja, zato se je hitro oprijel študija. Svoje univerzitetne

študije je začel v Italiji, končal pa v Španiji z doktoratom iz ekonomije. Medtem je spoznal Luiso in se z njo poročil. V zakonu so se jima rodili štirje otroci. Najstarejša hčerka je umrla leta 1990, ostali trije pa mu z vnuki in vnukinjami razveseljujejo življenje.

V Kanadi je Peter Klopčič dobil delo pri ontarijski provincijski vladi. V oddelku za zunanjo trgovino je uspešno vodil več trgovskih misij v Južno Ameriko, v oddelku za turizem, kjer je tudi delal več let, je sprožil idejo za kulturno-zabavni Ontario Place na obali Ontarijskega jezera.

Peter se je rad in uspešno udeleževal v slovenski skupnosti v Torontu. V Hranilnici in posojilnici Slovenia je bil več kot 40 let odbornik, med tem časom je bil večkrat predsednik in podpredsednik. Uspešno se je prizadeval za ustanovitev podružnice v Hamiltonu. Več let je bil

tajnik in predsednik Slovenskega doma v Torontu. Bil je med pobudniki in ključnimi organizatorji tradicionalnih Slovenskih dnevov na Slovenskem letovišču. Bil je tudi organizator in voditelj seminarjev pod okriljem Slovenskega kanadskega sveta.

V času desetdnevne vojne v Sloveniji ko so imeli zastopniki Svetovnega slovenskega kongresa svoje zasedanje v Ljubljani, je bil s častnim konzulom g. Slobodnikom pobudnik ter eden glavnih organizatorjev prve in največje slovenske demonstracije v Kanadi 6. julija 1991 pred ontarijskim parlamentom v Queen's Parku.

Peter je tudi ljubitelj narave. Več let je hodil k Elk Lakeu loviti losi. Pozneje je užival v lovski družbi v Bancroftu na lovu na jelene. Sedaj se ljubiteljsko ukvarja z gozdarstvom na svojem zemljišču v Newcastleu, Kanada.

KREKOVA SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA

VAS VABI NA 54. REDNI LETNI OBČNI ZBOR

v nedeljo 11. marca 2007 ob 2:30h popoldne
739 Browns Line, Toronto

Vsakoletni občni zbor je zelo pomemben, ne samo zaradi pregleda dosežkov preteklega leta, marveč tudi zaradi načrtovanja poslovanja v prihodnosti.

Vaša navzočnost je več kot zaželjena. Dobrobošli!

Predstavljamo vam

Frank Brence

Cvetka Kocjančič

Frank Brence je aktiven v slovenski skupnosti odkar živi v Torontu. Odkar je upokojen, pa večino svojega časa posveča za dobrobit slovenske skupnosti v Kanadi.

Frank Brence

Frank se je rodil leta 1936 na Igu pri Ljubljani. Zgodnja otroška leta mu je skalila druga svetovna vojna, po končani vojni pa se je s starši in sestro pridružil množici slovenskih beguncev, ki so našli začasno zatočišče v avstrijskem taborišču in tam čakali, katera država jih bo pripravljena sprejeti.

Brencetov oče je dobil delo v Kanadi in tako je z družino prišel leta 1948 v Kanado. Obvezno pogodbeno delo je opravljal na železnici, živeli so pa na farmi v Smiths Fallsu, kjer je očetu uspelo najeti staro farmersko hišo. Tam so živeli še dokaj primitivno; za prevoz so imeli konja in voz.

V Smiths Fallsu so živeli le eno leto, potem pa so se preselili v Toronto, kjer je Frankov oče dobil delo kot tesar pri gradnji podzemne železnice. Frankova mama je delala kot kuharica v slovenski hiši, kjer so se naši ljudje zbirali, in tam je mladi

Frank spoznal vrsto Slovencev. Z mnogimi ga še danes povezuje prijateljstvo, ki se je izoblikovalo v rani mladosti.

Brencetova družina se je aktivno vključila v novonastalo slovensko župnijo v Torontu in tako se je tudi Frank vključil v Mladinski klub in v Baragovo društvo, pri katerem je sodeloval okoli 10 let in nastopal v številnih igrah. Kot pravi, se je pri učenju za gledališke igre izpopolnjeval v slovenščini.

Po srednji šoli se je Frank zaposlil pri podjetju TTC (Toronto Transit Commission), kmalu za tem pa je dobil delo kot knjigovodski tehnik v tretji največji blagovnici v Torontu. Knjigovodstvo so tisti čas opravljali na velikih IBM strojih, ki so jih kmalu zatem izpodrinili računalniki. Tako se je Frank ob delu izpopolnjeval na računalnikih. Kmalu je uspel dobiti državno službo, kjer je napredoval do menedžerske pozicije (production support manager). To službo je opravljal dvaintrideset let, vse do upokojitve.

Ženo Julko je spoznal pri Baragovem društvu, kjer sta skupaj nastopala v igrah. Julka izhaja iz znane Koširjeve družine. Frank in Julka sta se poročila leta 1958 in sta skupaj aktivno delovala pri Baragovem društvu in pri ostalih dejavnostih župnije Marije Pomagaj. V zakonu sta se jima rodila hčerka Julie in sin Frank, ki sta lepo poskrbela za tretji Brencetov rod v Kanadi. Frank ima tri otroke, Julie pa ima eno hčerko.

Frank Brence je več kot dvajset let aktivno deloval pri slovenski kreditni zadrugi Slovenia Credit Union kot član upravnega odbora, in to v različnih pozicijah, tudi kot predsednik. Kot ljubitelj narave se je pridružil Slovenski telovadni zvezi in skupaj z ostalimi člani postal solastnik gozdnega zemljišča. Leta 1976 je bil med ustanovnimi člani Slovenskega lovskega društva Planica. Pri tem društvu je bil veliko let v odboru, bodisi kot predsednik, tajnik ali blagajnik. Veliko si je prizadeval pri gradnji društvenega letovišča, kot odličen lovec in strelec pa se je rad udeleževal strelskih tekem in lova na lose in še zlasti lova na jelene na društvenem zemljišču v Bancroftu, kamor še vedno rad zahaja. Za lov je navdušil tudi sina in dva vnuka, ki se mu radi pridružijo, kadar gre loviti lose ali jelene.

Gibanje za osamosvojitve Slovenije je tudi Franka globlje pritegnilo v slovensko skupnost. Prve demonstracije, ki so jo Slovenci organizirali pred ontarijskim parlamentom, se je Frank udeležil kar med službenim časom. Zatem se je pridružil ostalim prostovoljcem, ki so organizirali Slovenski informacijski center in po svojih močeh pomagal, še najbolj pomembno pa je bilo njegovo delo pri finančni akciji za pomoč Sloveniji, v kateri so kanadski Slovenci zbrali več kot pol milijona dolarjev. Kot blagajnik je odlično vodil evidenco o vseh finančnih prispevkih. Svoje poslovne in računalniške sposobnosti s pridom uporablja tudi pri Kanadski slovenski gospodarski zbornici, kjer je član skoraj od ustanovitve. Več let je bil član upravnega odbora Zbornice, nekaj let tudi predsednik. Za Zbornico je uredil in računalniško

oblikoval več izdaj Kanadskega slovenskega poslovnega imenika.

Pomagal je pri Domu Lipa in več let delal v upravnem odboru; dve leti kot blagajnik. Delal je tudi izven slovenske skupnosti in prevzel mesto odbornika in pozneje predsednika v odboru Catholic Cross Cultural Service. To je organizacija za pomoč imigrantom in beguncem, ki deluje v okviru torontske nadškofije, finančno pa jo podpira katoliška dobrodelna organizacija Share Life.

Pred šestimi leti, ko se je Glasilo nepričakovano znašlo brez urednika, je Frank rešil situacijo s tem, da je prevzel začasno uredništvo in sam dvomesečno revijo računalniško oblikoval, poskrbel za tisk in odpošiljanje, obenem pa je vodil tudi blagajniško delo in skrbel za evidenco naročnikov in izdajanje računov.

Brez Frankove pomoči Glasilo tudi sedaj ne bi moglo izhajati. Da bi znižali stroške in lahko revijo pošiljali naročnikom po isti ceni, si je naprtil še dodatno delo: sam osebno tiska Glasilo na tiskalnik, ki ga je posebej za tiskanje Glasila nabavil Vseslovenski kulturni odbor. Za računalniško obdelavo in tiskanje žrtvuje za slovensko skupnost vsaj 40 ur prostovoljnega neplačanega dela mesečno. Hvaležen je svoji ženi, da ga pri njegovem delu podpira in mu tudi sama rada priskoči na pomoč.

Frank Brence je skromen in se o svojih sposobnostih in svojem prostovoljnem delu za slovensko skupnost ne hvali. Tisti, ki z njim delamo, vemo, koliko časa žrtvuje in kako preudarne in modre so njegove odločitve ter kako zanesljivo je njegovo delo.

O knjigi Slovenia 1945

Marija Škrbec-Hutchison

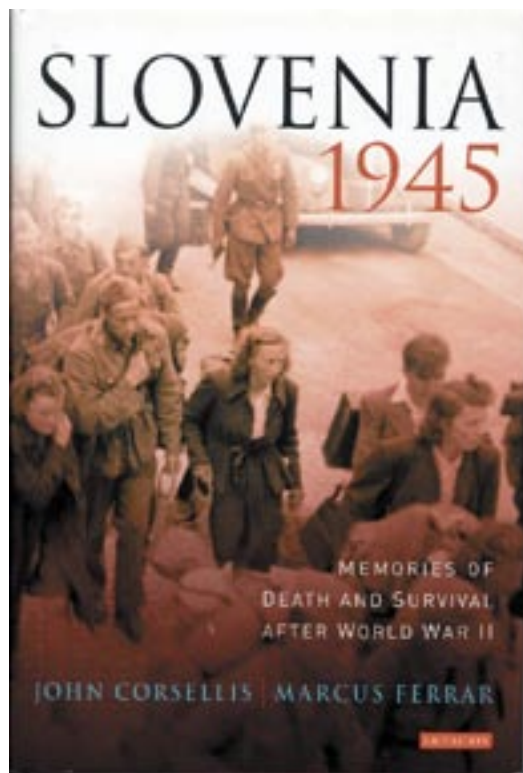
Evropejski priseljenci živimo na tej celini končno kot posledica Kolumbovih odkritij. Mnogi mlajši slovenski priseljenci pa so tukaj zaradi preživetja starejše generacije, o čemer pišeta John Corsellis in Marcus Ferrar v knjigi SLOVENIJA 1945. Upam, da jih bo ta knjiga zanimala. Bila je ocenjena kot knjiga leta v Times Literary Supplement 21. decembra 2005 v Londonu, Anglija. Sedaj se dobi tudi v slovenščini. Avtorja pišeta stvarno, nepristransko, navajata zanimive podrobnosti in zgodovinske vire. Zelo jasno osvetlita tudi vlogo, ki so jo Britanci odigrali pri vrnitvi in pokolu okrog 12.000 protikomunistov maja in junija 1945.

Osebnostno sem avtorjema hvaležna za njihov podvig. Iz moje vasi, ki je štela kakih 40 hiš, je odšlo v smrt 21 mladih moških in 3 mlade ženske. Takrat so jih morale matere, žene, hčere in sestre spremljati na zadnji poti v ločenih vozilih. Od takrat jih ni nihče več videl ali slišal o njih. Po naključju nisem bila med njimi. Čutim se dolžno, da tudi jaz pričam o teh dogodkih, dokler lahko, ali kot je napisal angleški pesnik John Keats:

...preden véliki glas zapové,
naj naše duše odleté.

Dragi bralci, več podatkov lahko najdete na www.ibtauris.com Vprašajte za knjigo v krajevni knjižnici. Rekli so mi, da bo

kmalu na razpolago. Lahko jo tudi naročite preko gospe Eme Pogacar, 416-489-8331.

We European settlers live on this continent basically because of discoveries by Columbus. Many young Slovenians are in Canada as the consequence of the survival of the older generation, which is the subject of the book SLOVENIA 1945 by John Corsellis and Marcus Ferrar. I hope it will be of interest to these young people. The

work was considered Book of the Year by Times Literary Supplement, 21 December 2005 in London, England. It is now available in Slovenian as well. The authors write realistically, impartially, including many interesting details and historical sources. They present clearly the role played by the British regarding the return and massacre of about 12,000 home defenders in May and June 1945.

Personally, I am grateful to the authors for their undertaking. From my village of about 40 households, 21 young men and 3 young women were sent to their death. At that time, mothers, wives, daughters and

sisters of the men had to accompany them on their last journey, but in separate vehicles. They were not seen or heard from again. By chance, I was not among them. I feel compelled to bear witness to those events while I can, or as the English poet John Keats wrote:

...ere the great voice

...bid our spirits fly.

Dear readers, you can find more information at www.ibtauris.com Ask for the book in your local library. I was told that it should be available soon. You can also order it from Mrs. Ema Pogacar, 416-489-8331.

Poročilo o knjigi Musolinijeva Italija

Peter Klopčič

Letos je izšla v New Yorku (the Penguin Press) knjiga "Mussolini's Italy". Avtor je R. J. B. Bosworth, profesor zgodovine na Univerzi Zapadne Avstralije v Perthu.

Knjiga je važna za nas Slovence, ker je zelo kritična do italijanskih fašistov. Prišla je na dan približno eno leto po tem, ko so Italijani predstavili film o Fojbah. Knjiga ima 692 strani in analizira obdobje pred prvo svetovno vojno, nato vojno s porazom v Kobaridu, povojno dobo, fašistični državni udar, fašistično diktaturo, umor Matteottija, vojno, poraz in končno fašistično zapuščino.

V knjigi avtor med drugim navaja, da je leta 1920 več kot 300.000 Slovencev, eno petino slovenskega naroda, živelo pod Italijo (str. 155) in da je Mussolini že leta 1920 predvideval etnično čiščenje na Balkanu

ter da je med drugo svetovno vojno tajnik italijanske fašistične stranke izjavil, da je potrebno likvidirati vse Slovence (st.10). Kot omenja avtor, je imel obmejni fašizem velik vpliv na značaj fašizma, saj je bilo etnično čiščenje (izgon) del njihovih bistvenih programov (str. 568). Zanimiva je tudi njegova navedba, da je bilo leta 1921 v Trstu 14.756 fašistov, v Milanu 6.000, Bologni 5.130, Napoliju 2.850, v Rimu in ostalih mestih pa še manj (str. 153). Bosworth tudi omenja, da je meseca julija 1920 fašist Giunta s podporo lokalnih vojaških oblasti zažgal Slovenski Narodni dom v Trstu in da je papež Benedikt XV protestiral proti kršitvi pravice in humanosti v Trstu in okolici (str. 157). Na str. 571 avtor knjige ugotavlja, da fašizem ni prinesel blagostanja Italijanom, ampak jih je

pahnil v drugo svetovno vojno, jim prinesel ponižanje v Grčiji, izgubo prekomorskega imperija in povzročil masovno pobijanje v Sloveniji in na Balkanu.

Knjiga ima tudi več pomanjkljivosti, predvsem pa ji manjka natančna analiza,

kako so se ponašale fašistične oblasti do Slovencev, Hrvatov in Avstrijcev. Upam, da jo bodo slovenski zgodovinarji dobro preštudirali in kritiko poslali R.J.B. Bosworthu.

Living With Disability

Sarah Evans

Two years ago, I finished my full-time journalism program at Centennial College. I do not have a regular schedule now like I did when I was in school. This has been both a challenge and an adventure for me.

Sarah Evans

I feel that I have more freedom in terms of my schedule. I can go to groups that I enjoy. I regularly go to Gilda's Club, a wellness community for people who have been touched by cancer, for art and, recently, yoga. I also go swimming with a friend and to a weekly Bible study.

I am also back at school part-time. I am in the Disability Studies program,

which teaches about the social applications for disability. Most of my courses are online, and so I can do them from home.

I am also hoping to find a part-time job in customer service to keep myself busy and earn a bit of extra money. I am pretty satisfied with my life. In terms of future goals, I would really like to start a magazine or website about disability culture and how there is a strong movement of people with disabilities celebrating who they are and fighting for their rights. I have tried to start this before but want to plan for it and hopefully get a team of people together.

But for now, not having a regular schedule is fun, but I must force myself to go out a lot and be active in the community and my own life.

**SPECIALIZING
IN NEW HOMES**

STEVE'S CARPENTRY
General Carpentry - Shingles

1579 Holburne Rd., Mississauga, ON L5E 2L7

Bus: 416-727-1419
Steve Muhič Home Tel./Fax 905-274-6782

V Kanadi so izdali slovenske učbenike

Frank Pajk

(Odlomek iz daljšega članka, objavljenega v Koledarju Družbe Sv. Mohorja 1967)

Skromni začetki slovenske šole v Torontu segajo v leto 1951. Leta 1953 pa se je zavzela za slovensko šolo župnija Marije Pomagaj: ustanova je dobila svojega ravnatelja, stalne učitelje in začeli so z rednim šolskim poukom dvakrat na teden. Čim bolj je v teku let naraščal dotok slovenskih otrok v Šolo Marije Pomagaj in so se množili razredi in oddelki, tem jasneje je kazalo, da so šolske knjige, ki smo jih tedaj uporabljali, pretežke, pomanjkljive in slovenskim otrokom v Kanadi v marsičem tuje. Ko smo v letu 1964 prejeli obvestilo, da ne bomo mogli več dobiti slovenskih učbenikov iz Trsta in Gorice, je v srcu ravnatelja Slovenske šole Marije Pomagaj, č. g. Toneta Zrneca, dozorela odločitev: sami moramo pripraviti,

sestaviti in izdati učbenike, primerne slovenski mladini v Kanadi.

G. Tone Zrnc se je vrgel z vso vnemo na to veliko in potrebno delo. K sodelovanju je pritegnil vse učitelje Šole Marije Pomagaj, nekatere bivše učitelje in prijatelje, katerim sta šolstvo in vzgoja slovenske mladine v Kanadi nadvse pri srcu.

Slovenska šola Marije Pomagaj v Torontu je župnijska ustanova in ne uživa finančnih podpor s strani pokrajinskih ali državnih oblasti. Zato se je ob izdaji slovenskih učbenikov pojavila še težava, morda večja in hujša od prve: kritje stroškov. To, kar sicer delajo državne blagajne ali podjetja z velikim kapitalom, je prevzela naša šola: sprejela je na svoja ramena vse stroške v zvezi s tiskom in izdajo ter predhodnimi pripravami. Preskrbela si je nekaj darov, denarne pomoči staršev in dobrotnikov, ki so

odobravali izdajo knjig, sicer pa je založila denar, ki ga ima na razpolago od šolskih prirediteljev.

St. Joseph Press v Torontu je prevzel tiskanje učbenikov.

Slovenska šola Marije Pomagaj ima pet razredov in deset oddelkov. Potrebni sta torej bili vsaj dve učni knjigi: učbenik za prva dva razreda in pa knjiga,

G. Tone Zrnc in učiteljica Milena Mejač (Soršak) delita učbenike "Materina beseda" učencem 2. razreda pri Mariji Pomagaj leta 1966

ki bo vodila šolsko mladino od preprostega slovenskega čtiva v duhovni svet, ki so nam ga ustvarili: Prešeren, Slomšek, Levstik, Stritar, Gregorčič, Meško in drugi. V obeh knjigah je bilo potrebno pokazati mladini domovino Slovencev tudi z zemljepisnega in zgodovinskega vidika; prav tako je bilo potrebno seznaniti otroke že od začetka s pravili knjižnega jezika, zato smo obema knjigama dodali slovnico.

Materina beseda, abecednik in učna knjiga za nižje oddelke, je razdeljena v štiri dele; abecednik, prvo branje in jezikovne vaje za začetnike, v drugem delu so berilni sestavki za drugo šolsko leto, pesmi in jezikovne vaje; v tretjem delu kratek zemljepis Slovenije; četrti del pa vsebuje osnovne pojme iz slovnice pod naslovom Spoznavajmo slovenski jezik!

Veseli dom je knjiga za višje oddelke in ima namen razširiti otroku znanje in obzorje. Obsega pet delov; v prvih dveh so berila, tretji del je zemljepis Slovenije; četrti zgodovina Slovencev, peti slovnica. Slovnica je precej popolna in sestavljena tako, da vodi učenca – za katerega je slovenščina tako rekoč drugoten jezik – v notranjo zgradbo in bogastvo slovenskega jezika. Drugi del Veselega doma predstavlja zbirko najlepših pesmi in beril umetnikov slovenskega jezika. Berilom in pesmim je dodana razlaga teže umljivih besed, misli, ki jih naj bi sestavki budili gojencem, in kratek življenjepis pisatelja in pesnika. Berila in pesmi krasijo podobe obrazov slovenskih kulturnih delavcev.

Obe knjigi sta opremljeni s pokrajinskimi in umetniškimi slikami.

Veseli dom je izšel 19. novembra 1965,

Materina beseda pa 18. januarja 1966. Materina beseda ima 152, Veseli dom pa 219 tiskanih strani. Risbe za Materino besedo je pripravil g. Vilko Čekuta.

Knjiga Materina beseda je bila prva napisana in pripravljena za tisk, ker je bil naši šoli abecednik najbolj potreben. Zaradi nepredvidenih težkoč v tiskarni – tiskar je namreč naročil novo obliko črk prav za to knjigo, a črke niso prispale pravočasno – se je tisk Materine besede zakasnil in je najprej izšel Veseli dom, učna knjiga za višje oddelke. Obe knjigi so tiskali v tiskarni, kjer nihče ne govori slovensko, zato je bilo delo zamudno in združeno z mnogimi težavami.

Knjigi sta bili toplo sprejeti, da, celo s presenečenjem. Tako lepih in lično opremljenih knjig, s tolikimi risbami, portreti in slikami, ljudje pač niso pričakovali. Oba omenjena datuma bosta brez dvoma ostala v spominu gojencev Šole Marije Pomagaj, od katerih je vsakdo prejel knjigo iz rok svojega ravnatelja. Otroci so knjige v trenutku vzljubili in nato v domačih nalogah izražali svoje navdušenje in veselje.

Novica o novih slovenskih šolskih učbenikih se je kmalu razširila po vsem svetu. Prejamati smo začeli naročila iz Kanade, Združenih držav, Evrope in Južne Amerike, pa tudi iz Avstralije. Prosili so zanje odrasli, posamezniki, družine za svoje otroke in slovenske šole. Do junija 1966 smo razposlali nad 1200 izvodov teh učbenikov na najrazličnejše kraje sveta.

Knjigi sta dali neposreden povod Slovincem v Windsorju, Ontariu, da so v marcu 1966 ustanovili v tamkajšnjem mestu slovensko šolo.

What Life Brings You

Dr. Anne Urbančič

The volunteers of the Canadian Slovenian Historical Society echo the importance that archivists throughout Canada give to oral histories, including the oral histories of the millions of immigrants who arrived throughout the 20th century and have worked so hard to make this nation what it is today. We have called our Slovenian oral history project, Povejte Nam Kaj. We hope to meet many of you on Sunday, March 25, 2007 from 2 to 3:30 pm in Dom Lipa, so that we can record the story of your coming to Canada, of your first few months or years in your adopted home. Your voice or your written document will help future researchers and genealogists write the history of Slovenians in Canada.

Slovenians have a proud history in this country. But more often than not, theirs is not an easy story to tell. Many are the complications, the challenges, and the distresses. Often, the hardships were almost insurmountable. Such is the case with Stan and his wife Mary, who recently welcomed me warmly into their home. Some of their grown children were visiting and soon pictures of happy grandchildren, now teenagers, passed from hand to hand, each photo with its own little tale. Even the cat came around to join in the hospitality and friendly conversation. But almost 50 years ago, Stan could not have imagined this cordial and cheery gathering. He was a small boy then; his life had few luxuries. He remembers the oppressive sadness that

hung thickly, like slimy fog, over the houses in his small village in Slovenia. Then, one gloomy grey evening, his mother and father uncharacteristically took him and his little sister to dinner in a restaurant. But what should have been a pleasant evening became fraught with worry when first his father, then his mother left the table. His mother whispered to Stan to keep his little sister near at all times. They would be travelling all through the night. They would be alone, two small children. She tried to reassure the frightened boy by telling him that even though they would not see her, she would see them.

A huge smelly bus rumbled into the village. Someone hissed at the children to get on immediately. Stan felt that he had to obey. Grasping his sister's little hand, and trying hard to appear brave, he clambered aboard. His mother came on the bus and took a seat near them. Other passengers, sitting in the dark, stared at them suspiciously. Then the driver closed the door and the vehicle lurched forward. No one spoke. When they had gone a fair distance, severe motion sickness suddenly overcame his mother. Stan became quite concerned for he had never seen her this way. The bus stopped and his mother insisted that she could not continue, she felt far too sick. She told the driver that luckily her sister lived nearby and so she and the children would go there until she felt better. The bus driver let them off in what appeared to be the middle of nowhere. Two

men sitting in the back shadows of the dark bus watched them as they slowly started to make their way toward the few lights that were still flickering in their teta's village. Mother hobbled, bent over in pain. The bus hesitated, but then heaved itself into the cold darkness and abandoned them. When the bus had disappeared down the road, mother suddenly felt better and, instead of stopping at teta's house, she urged the children to race toward the meadows in the opposite direction. The dark cold night, the strange noises and their own heavy panting pumped

been military guards, who could have shot them as they escaped.

When they finally did stop, they were in Italy. Stan knew then that he had left his boyhood behind forever.

The family spent more than three years in various refugee camps in Italy: Trieste, Naples, Gaeta. Then, one day, they received permission to leave for Canada.

The flight across the wide Atlantic did not begin well. Although the airplane seemed sturdy enough, it did not inspire confidence when one of the four-propeller engines caught fire in flight.

But Stan was too ill to notice. The whole trip for him was a blur of airsickness. He didn't feel any better once they had landed. For almost two weeks, as guests of the Quaker Society, who had sponsored their immigration, the family waited anxiously for the boy to recover.

Toronto, in the late 1950's and early 1960's, was not as unfamiliar as Stan had feared. True, everyone seemed to be rushing somewhere at an

accelerated pace: cars roared quickly off in all directions and people passing each other, never slowing down to exchange greetings. Mother and father left as well. Each morning they went off to their new jobs. Stan and his

*Stan and Mary with the family visiting Slovenia in 2005
Mary is the second from the left in back row and Stan is forth from the right*

adrenalin into them. They kept running. The flat fields became hills that rose higher and higher. Still they pushed on, jogging, walking, too frightened to stop. Stan realized then that the two men watching them had

sister had to go to school. After school, the boy found time to go downtown. "This was the big city", he thought. He particularly loved the smells and the lights of the huge department stores; he enjoyed being in the midst of so much hustle and bustle. It did not bother him that everything he saw in the shops was too expensive for him to buy. It didn't cost anything to look at the endless counters of all kinds of merchandise for sale. At first, language was a barrier but Stan was determined that he would learn English as quickly as possible. He recalls, even today, the moment he decided that within 6 months he would be speaking English like all the Canadian students at his high school. And, in this, he succeeded. He felt like a prince.

Like every prince, he also found a very special princess. Mary, actually, was more like Cinderella at first. At a very young age, her family had sent her to Toronto from the Maritimes, where she was born. In the big city, she had to help care for her aunt's family. Unlike Stan, who could wander downtown to enjoy the sounds and the sights of the busy metropolis, Mary's time after school was completely taken up by caring for her cousins. The family situation was difficult indeed, and often, Mary had no food to eat. Since she and Stan lived in the same apartment building, they sometimes stopped to say hello, as they passed each other. In their brief conversations, he somehow intuited how hungry she was. He began to sneak food to her from his kitchen. His mother said nothing although it was clear that she knew where the food disappeared. Despite his height and strength, a young man could not possibly eat as much as Stan said he ate. His mother also knew how suspicious and disapproving Mary's aunt was of the

foreigners in their apartment building. But Mother wisely kept silent as she cooked extra amounts of food.

By the time mother and father had saved enough money to buy their own house in the west end of the city, Stan had grown into a handsome and independent young man. We all know that Cinderella too, was really a beautiful princess, coping with an arduous, exhausting and undeserved situation. And so, in the new house, there lived two families: mother and father, Stan and his beloved new wife, Mary. Today the two still look at each other with the love they recognized in those difficult circumstances. Although both Stan and Mary remember the trying obstacles of their courtship, they focus on the more positive aspects. Stan muses philosophically "life brings you what life brings you".

The frightened little boy, who moved to Canada, knew this; how he dealt with his circumstances is certainly worthy of admiration and praise. I think I can end by saying that the prince and the princess were blessed with several children, much happiness, and lived happily ever after.

I hope you will consider telling the story of your arrival in Canada. Look for exciting news about the "Povejte nam kaj" Oral History Project which will take place at Dom Lipa on Mar. 25, 2007. Come join us to tell us about your first months in Canada. We also need volunteers to tape the stories. You may contact the CSHS at:
Canadian Slovenian Historical Society
c/o Dom Lipa, 52 Neilson Dr., Etobicoke
ONT M9C 1V7
or by email: cshs@look.ca
Or email the archivist, Nichole Vonk:
vonkn@smh.toronto.on.ca - or
nickvonk@hotmail.com.

Zakon o verski svobodi - Po vetu državnega sveta na zakon o verski svobodi v Sloveniji je za ponovno potrditev verskega zakona glasovalo vseh 45 poslancev koalicijskih strank ter poslanca madžarske in italijanske narodne skupnosti. Zakon ureja način zagotavljanja in uresničevanja verske svobode, določa register ter kriterije, pogoje in postopek za registracijo verskih skupnosti ter pravice registriranih cerkva in drugih verskih skupnosti in njihovih pripadnikov. To pa še ni konec polemike o tem zakonu, saj obstojajo še možnosti za ustavno presojo.

Priznani evropski spomeniki – Poseben odbor, ki vodi pobudo o prepoznavanju skupne evropske dediščine, je 25. januarja v Madridu odločil, da so tri slovenske lokacije postale priznani evropski kulturni spomeniki: spominska cerkev sv. Duha na Javorci nad Tolminom, ki so jo leta 1919 zgradili avstroogerski vojaki v spomin tisočim padlim vojakom na Soški fronti v prvi svetovni vojni; partizanska bolnišnica Franja, ki nosi ime po zdravnici dr. Franji Bojc Bidovec in je v evropskem merilu originalen in edinstven primer medicinske oskrbe v izjemnih okoliščinah; ter Plečnikove Žale, ki izpričujejo izjemno spoštovanje do mrtvih.

Peterle v Washingtonu - Poslanec Evropskega parlamenta iz Slovenije Alojz Peterle se je v začetku februarja mudil v Washingtonu, kjer se je udeležil molitvenega

zajtrka, ki se ga vsako leto udeležil okrog 3000 visokih gostov iz več kot 160 držav. Zbrane goste je nagovoril tudi ameriški predsednik George Bush. Zbrane je na evropskem večeru nagovoril tudi Peterle, ki se je srečanja udeležil skupaj s še sedmimi poslanci Evropskega parlamenta. V govoru je poudaril odgovornost Evrope za mir in stabilnost v Jugovzhodni Evropi in se pri vprašanju Kosova zavzel za politiko, ki bo upoštevala vse identitete.

Peterle se je v Washingtonu med drugim sešel z ameriškim senatorjem srbsko-slovenskega rodu Georgem Voinovichem in drugimi visokimi gosti.

Slovenka v vesolju – Po uspešnih vesoljskih poletih slovenskih ameriških astronautov dr. Ronalda Šege in dr. Jerryja Linengerja je 9. decembra 2006 v vesolje poletela prva astronautka slovenskega rodu Suni Williams. Sunina mama je ameriška Slovenka, njen oče pa priseljenc iz Indije. Da so se v družini zavedali slovenskih korenin, dokazuje tudi dejstvo, da je Ana Zalokar, sestra Sunine mame, kupila nečakinji nekaj slovenskih dobrot, med drugim tudi kranjske klobase, da bi si jih privoščila na Mednarodni vesoljski postaji za letošnje božične praznike. Suni naj bi bila na vesoljski postaji okoli šest mesecev.

Škofjeloški pasijon – Čeprav je bilo prvotno načrtovano, da bo ponovna uprizoritev znamenitega Škofjeloškega

pasijona že leta 2006, je bila le-ta predstavljena na leto 2009, ker organizatorji za kvalitetno uprizoritev tega prvega slovenskega dramskega dela potrebujejo najmanj tri leta priprav. Škofjeloški pasijon je najstarejše v celoti ohranjeno dramsko besedilo v slovenskem jeziku in je izjemna priča srednjeveško-baročne dramtizacije in tedanjega govornega jezika.

Škofjeloški pasijon poteka v obliki procesije, razdeljene na prizore iz Svetega

pisma, ki se zaustavljajo na določenih zanimivih točkah v slikovitem srednjeveškem mestu. Procesija predstavlja zgodbo človeštva od Adamovega in Evinega padca preko alegorije smrti do Kristusovega trpljenja. Prizori so na prenosnih odrih in vozovih, ki jih vlečejo konji po ulicah in trgih Škofje Loke. Pri uprizoritvi sodeluje okoli 1200 nastopajočih, od tega 640 igralcev in 80 konjenikov.

Kanadske novice in zanimivosti

Po poročilu časopisa Toronto Star živi v Kanadi 5 milijonov ljudi v revščini, od tega en milijon otrok in en milijon zaposlenih, katerih minimalna plača je nižja od 10 dolarjev na uro. Okoli 750.000 Kanadčanov je odvisnih od hrane, ki jo dobijo pri dobrodelnih organizacijah. Istočasno pa je v Kanadi povprečna plača stotih najvišje plačanih direktorjev devet milijonov dolarjev na leto.

Torontska prometna družba TTC je zaradi velikega števila priseljencev, ki se poslužujejo avtobusov in podzemne železnice, najela kalifornijsko prevajalsko družbo, ki bo v živo, preko telefona, prevajala informacije v 70 jezikov. Prevajalska družba prepozna 70 različnih jezikov in 170 narečij in posreduje prevajalca, ki se s stranko preko telefona v živo pogovarja.

Raziskovalci v Alberti so odkrili, da bi zdravilo, ki so ga že desetletja uporabljali za zdravljenje prebavnih motenj otrok, utegnilo uspešno zdraviti številne oblike raka, kot raka na prsih, pljučih in možganih.

Poskusi na živalskem in človeškem tkivu to dokazujejo, vendar bo potrebno še klinično testiranje zdravila, kar bi farmacevtsko industrijo stalo 70 do 100 milijonov dolarjev. Ker gre za zdravilo, ki je že patentirano in zelo poceni (stalo bi manj kot dolar na dan), je vprašanje, če se bo katera farmacevtska družba odločila za testiranje.

Od 23. januarja 2007 dalje kanadski državljani ne morejo več potovati v ZDA z letalom samo z rojstnim listom ali državljsko karto; pri sebi morajo imeti veljaven potni list. Potni list je obvezen tudi pri potovanjih v druge države zahodne poloble, če je treba prestopiti v ZDA. Vsi otroci, ne glede na starost, morajo imeti svoj lasten potni list.

V drugi fazi carinskih ukrepov, ki bo stopila v veljavo 1. januarja 2008, bodo potni listi obvezni tudi za kopni in morski promet. Ker je zaradi teh ukrepov velika gneča na uradih za izdajanje potnih listov, je priporočljivo, da si potni list obnovite pravočasno, saj je tudi pri nujnih primerih za izdajanje potnih listov velik zastoj.

**Spored prireditev
Od 1. marca do 31. maja 2007**

Datum	Prireditelj	Kraj	Prireditev	Tel. številka
Marec 3	Sava	Breslau	Spomladanski banket	519-884-4736
4	Misijonski krožek	Brown's Line	Tombola	416-255-2721
10	KSK	Brown's Line	Kulturna proslava	905-544-1471
10	Bled	Beamsville	Dan žena	905-544-2464
24	Bled	Beamsville	Lovski banket	905-544-2464
24	Lipa park	St. Catharines	Miss Slovenia banket	905-685-4149
April 21	Belokranjski Klub	Brown's Line	Jurjevanje	905-238-9258
21	Triglav	London	Članski banket	519-461-0653
28	Lipa park	St. Catharines	Spomladanski banket	905-685-4149
28	Slovenski park	Hwy 6	Materinski dan	416-418-6025
Maj 5	Holiday Gardens	Pickering	Spomladanski banket	416-282-4050
5	Slovenski dom, STZ	Bancroft	Ekološki dan	905-669-2365
6	Bled	Beamsville	Materinski dan	905-544-2464
12	Sava	Breslau	Materinski dan	519-884-4736
13	Slovensko letovišče	Bolton	Materinski dan	905-238-5710
13	Triglav	London	Materinski dan	519-461-0653
18-21	Slovenski park	Hwy 6	Ball Hockey Tournament	416-418-6025
21	Lipa park	St. Catharines	Niagara Falls Arts Festival	905-685-4149
26	Slovenian-Canadian Scholarship Fond	St. Catherines (Lipa park)	Golf turnament in kosilo	905-333-5813
27	Dom Lipa	Bolton (Slovensko letovišče)	Pohod ljubezni	416-621-3820

Radio GLAS kanadskih Slovencev

Oddaja vsako nedeljo od 5h do 6h zvečer na CHIN 100.7 FM

Osebe za sprejem čestitk po željah in oglase:

Milena Soršak - Tel: 905-276-7258

Milica Muhič - Tel: 905-274-6782

Frank Novak - Tel: 905-578-9820

Reaching Higher Heights with Krek RRSPs

4.25%

5 YEAR TERM

Earn **4.25%** on a 5 year non-cashable term deposit when you make a **NEW RRSP** contribution or when you transfer-in RRSP funds to Krek Slovenian Credit Union from another financial institution.

LIMITED TIME OFFER

The DEADLINE for RRSP contribution is March 1, 2007. Maximize your RRSP contribution! We Offer RRSP loans at 6%* and no payments required for three months!

KREK SLOVENIAN
CREDIT UNION LTD.

Helping our members reach their retirement goals

50

Years of Service

Best
Mortgage
Rates

Interac

Business
Accounts

Home
&
Auto
Insurance

Direct
Deposits

Student
Saver
Program

Credit
Lines

Free
Internet
Banking
with free online
bill payment

Wire
Transfers

Canada
Savings
Bonds

RRSPs

No
Charge
Chequing

Mastercard

**Join our family.
Become a member today!**

Main Office

725 Brown's Line
Toronto, ON M8W 3V7
Tel: 416-255-1742

Manning

611 Manning Ave.
Toronto, ON M6G 2V9
Tel: 416-531-8475

Hamilton

23 Delewana Drive
Hamilton, ON L8E 3N6
Tel: 905-578-7511